

Dilek Kadioğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

27.04.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Dilek Kadıoğlu

Eserleri:

-39 Numaralı Yolcu-

Gidişin dönülmezliğindedir biletler..
Giden gidişe alır biletini, dönüşüne değil..
Yüreğinde izi kalmışsa anıların
Gelişi de geliş yönünde alınacak
Bir daha gitmeler olmasın diye..

Soğuk olur otogarın peronları
Giden sevgilinin yokluğu titretir bedeni
Göz yaşları vardır tekerlek izlerinde..
Binişi vardır ardına bakmadan,
Sanki gidilen yönün gelişine bakılmadığı gibi.
İki kişiliktir de; birini dolduramaz
Anılarla örülen, ızgarasında yudum yudum
İçilen sevdaların koltukları..
Otuz dokuz numaralı koltuğun eşi boştur..
Halbu ki; birbirini takip eder sıralar..
Bir birini takip etmeli sevdalar,
Gözlerden inen tanelerin
Diğerini takibi gibi..
Senden ve benden akan sevdaların
Takibi ne kadar zor değil mi sevdiğim? ?
Arkandan takibine billur tanelerimi
Ateşe verdim de, göremedin sevgili;
Vedaların hicrana arkadaşlığını seyre dalarken
Göremezdin, alev topuna dönen inci tanelerimi..

Sela okur gibi acıtır içimi
Muavinin sesi..
Yolcu kalmasın diye seslenirken..
Biliyor musun?
Yüreğimde oturduğun koltukta boş kaldı..
Kimse oturmasın diye yıllarımı
Rezerve yaptım..
Sen dönüşünü bana alana kadar..
Kocaman otobüs küçüldü gözlerimde,
Peronlar sessizleşti, insanlar derinleşti..
Ayrılıklara taşınan yolculardan biriydin..
Başka birleşmelere giden yolcular gibi!

İki oyuklu bir kasaturaydı
Kaptanın direksiyon kavrayan elleri;
Gitmeleri kesmeyecek kadar da kördü..
O kasatura ki; ellerimizi ayırdı,
Vuslat inledi, sevdalar bağırdı..
Bilsen sevgili; gitmeler ne de ağırdı..

Beni deli eden bir uğultu!
Yokluğunun ayak sesleri..
İşte gidiyorsun sevgili!
Yarınlarımı da yanına alarak,
Ömür hazneme umutsuzluğunu katarak..
Çözumsuz kalmıştı tüm uğraşlar,

Cevapsız kalmıştı candan haykırışlar..

Sevgili!

Parmaklarımın arasından kayıp giden ellerin
Ellerin değil, mavilerimdi aslında..
Kelimelerin anlamdan ayrıldığı saatlere
Eř dūřmūřtū gidiřin..
Her kelime anlamsız, her anlatım kelimeden yoksun..

Gözlerine bakarak yalvardığımı duymadın mı?
Gitme yar dedi içimdeki sesim..
Gidersen, gözlerim güneşini yitirecek
Karanlıęa esir dūřecek bedenim,
Yaşamaya dair kalmayacak nedenim..

Gülüşlerimi yerleştirdin mi bavuluna,
Bakışlarımı aldın mı yanına?
Ya yüreğim! Yüreğimi de sol cebine koydun mu?
Hasretimi mendil edasıyla katlayıp,
Bir nefeslik olsa da içine çektin mi?

Ben, senden sonra adımladım tüm sokakları,
Her yol bir diğerine hasret doğurmak için
Birleşmelerdeydi..
Hepsi sessiz, hepsi mahsundu..
Göremezdin! Sokakları da bıraktın ardında..
Geceleri yalnızlık şarkılarına bıraktığın gibi..

" Onu benden siz aldınız,
Onu benden siz çaldınız,
şimdi yalnız bıraktınız,
İstanbul Sokakları.."
Haykırışlara döndü şarkılar!
İsyanların vuslatı başlamıştı,
Yüreğimden dilimle buluşmalarında..

"Söyleyin sevgilim nerde?
İstanbul Sokakları.."

Hasretin her işlenen oyasında bir kumrunun
Acı, içli gözyaşı var sevdiğim..
Bir sabah pencereye konduğunda
Kanadının altında sakladığı damlayı öp..
Kimbilir? O damla dönüş biletindir sevdiğim..
Biletini, katlamadan getir geriye..
Ben onu her gece yastığım altında
Bozulmasın diye özenle sakladım..
Ben kendimi ömrüne sakladım,
Bu yüzden yüreğimi sen gelene kadar
Tüm sevilere yasakladım..

Dilek Kadioğlu

-Adı yok-

Bir sigara bitimine bağılı değildir hayaller
Ve hayal değildir başını göğsüme yaslayacağın günler
.....derken
Aslında hayaldi söylenen tüm sözler
Mesaj kutusu yüz atmış karakter alırken
Yüreğimiz kaç karakteri taşıyor acaba
Gözyaşı olarak sakladığımız sözler silinebiliyor mu?
Yüreğimizin mesaj kutusundan...
Yaşadıklarımızı çöp kutusuna atabiliyor muyuz..
Yaşanmamış sayarak..

Yalın ayak çıplak kaldırımlarda koşarak benliğimi arıyorum
Bir fren sesiyle irkiliyor yüreğim..
Umutlarımı bir arabanın altında bırakıyorum..
Can çekişiyor ama ölmüyor.

Sahil kenarına oturup hayallerimi bir gemi yaparak
.....bırakıyorum denizin engin sularına
Mavinin büyüüne aldanıp batıyor umut gemim...
Her şeye isyan edip bir taş atıyorum tüm gücümle.
O da batıyor yaşadıklarım o kadar ağır ki,
Taşıyamıyor deniz bile....

Yokluğunda!
Vapur düdüklerinin yerine
Kendimin bile duyamadığı çığlıklarım var.
Gidişinin ardından yitirdiğim
Umutlarım,
Hayallerim,
Gülüşlerim
Ve yarına doğmayacak çocuklarım..

"Kimliğimi kaybettim hükümsüzüm"

31/05/2006
.....04,20

Dilek Kadioğlu

Affet Sevdiğim.

Yazdıklarım bir şey ifade etmedi,
Söylediklerim ise kâr etmedi.
Göz yaşlarım seni bana döndürmedi!
Böyle bir kin görünür mü dünyada?
Affet sevdiğim yaptığım hatalar için
Affet sevdiğin tek seni sevdiğim için.
Değmedi yabancı göz gözüme
Bir sen varsın dilimde, beynimde ve yüreğimde
Ne sözün kar eder nede gücün yeter
Yüreğimde ki seni bitirmeye
Son pişmanlık fayda etmez bilirim.
Gidenler geri gelmez bunuda öğrendim
Bir seni unutmayı öğrenemedim
Nakış gibi işledim seni yüreğime
Alamaz seni içimden kimse
Son nefesimi verirken bile
Adın dilimde, sevdam yüreğimde...

Dilek Kadioğlu

Anladım Ki!

Büyüklerimizden öğrenmişim
Gidenlerin ardından su döküp el sallamayı,
Sallanan ellerde mendillere özlem bağlamayı.

Öğrendiğim günden bu yanadır ki;
Kalan ben oldum hep gidenlerin ardında
Nelerin kaldığının yarınlara, olamadan farkında.

Boş bir hatıra dolabı gibi durursun bir köşede
Kıpırdamak istesen, kıpırdayamazsın,
Anılarla dolusun! Gitmez ayakların hiçbir yere.
Gözlerinde sakladığın da an gelir ki, boş yere.

Bir giden vardı bakıldığında sadece,
Sadece bakıldığında.
Anlarsın gidenin yanında gittiğini
Gözlerine mercanlar takıldığında.

Canı bendenden ayırircasına
Gök kubbeyi ağlatircasına
Gitmiştir giden.

Buruk bir gülümsemeye el sallarsın
Oyalı mendilinde ismini dalgalandırircasına,
Son bir veda kondurursun, yüreğini burkarsın,
Güneşi kapatırsın, gidecek olan o yolcuya!
Güneşte seninle ağlamaya başlar nihayetinde.

Bir inanç haline gelmişti,
Gidenin ardından su dökmek
"su gibi git gel demekmiş"
Sular bile kururdu pınarlara ulaşmadan.

Su yerine göz yaşlarım vardı gidenin ardından akıttığım.
Gidenlerden olmadım hiç
Kalanlardandım ben.
Kalanların acısını yüreğinde taşıyanlardan
Su gibi gidip gelenlerden de olmadım hiç.

Ne gariptir ki!
İlk defa gidenler kervanına katıldım
Kalan olmadım bu defa.

Bir gidiş vardı ama kalan ben değildim
Bir söğüdün suya ağlaması gibi
Ben de hasrete eğildim.

Aşağıda duran süliettim, kalan olmadım,
Otobüsün camından bakıp el sallayandım giden adına,
Gidenlerden biriyidim, giderken kalanlardan.

Yine de buruk bir gülümseme vardı dudaklarımda

Anladım ki.

Bir sevda yükü varsa omuzlarında

Giden ya da kalan olmak fark etmiyormuş aslında.

Dilek Kadioğlu

Anlatamadım.

Gecelere sor beni
O anlatsın seni nasıl sevdiğimi
Yıldızlara sor beni
Onlar anlatsın nasıl kayarlardı
Gözlerimden senin için
Her yeni birgüne yeni umut ekledim
Ben her gece senin yollarını gözledim
Umutlarımı hayallerimi yarınlara erteledim
Gülüşlerimi sana sakladım
Gözyaşlarımı senin için akıttım
İçimde bitmek bilmeyen bir umutla
Haykırdım sevdami sana aylarca
Duymadın, anlamadın, anlatamadım.
Sevdam önceleri küçücük bir fidandı
Gözyaşlarımla suladım büyüttüm
Şimdi ise koskoça bir çınar
Söylesene sevdiğim
Bu kadar kök salmış bir çınar
Ayrılırmı hiç toprağından

Dilek Kadioğlu

Anlayana!

Bana Bir Adım Gelirsen
Sana Koşarım
Benden Bir Adım Kaçarsan
Sırra Kadem Basarım

Dilek Kadioğlu

Artık

Nakaratlar yok artık, sarkılar öksüz kaldı,
Yalnızlığın pençesine düştü tüm şiirler...
Aski anlatan sözcükler kaldırıldı sözlükten,
Bir bosluga mahkum edildi tüm dizeler...

Gönüller ça? lamayacak suskun umutlarda
Güne? bir daha do? mayacak sabahlarda...
İbadetlerin bir yanı eksik kalacak dualarda,
Dinsizlerin ruhunda hayat bulacak beddualar...

"SEN VE BEN YOK ARTIK"

Dilek Kadioğlu

AŞK Senin Adın

Yeni doğan bir çocuğun masumluluğu çöktü üzerime.
Gözlerimi açtığımda seni görebilmeliyim yanımda,
Anne dokunuşu gibi dokunmalısın tenime, incitmeden sevgiyle
Geçmişe bir çizgi çekip, geleceğim olmalısın.
Başımı dizine yasladığım, Annem olmalısın.
Akşamları yolunu beklediğim, Babam olmalısın.
Yıllardır yaşayamadığım, Umutlarım olmalısın.
Tüm yaşanmışlıklardan sıyrılıp,
Yaşayamadıklarım olmalısın

Ne seninle oluyor diye düşünürken, nede sensiz olabileceğimi biliyorum,
Bana neler oluyor?
Neden hep sesini duymak istiyorum.
Neden hep resmine bakarken dalıp gidiyorum, uzaklara
Gözlerinde denizin mavisini görüyorum, tertemiz berrak bir bakış var.
Deniz kızı olmak isterdim bakışlarında.
Sadece sana yüzen, senin denizlerinde nefes alabilen.
Beni etkileyen bir mıknaş beni sana çeken, ne?

Gözlerinin buğusuna biran dalıyorum
Gözlerinin denizine kulaç attıkça çıkamıyorum boğuluyorum.
Gözlerinde görüyorum tüm güzellikleri kirlenmemiş sevgileri
Yok edilmemiş aşkları,
Yeni bir kainat yaratıyorum gözlerinde.
El değmemiş incitilmemiş, kirlenmemiş.saflığın, temizliğin,
Sevdanın var olduğu bir kainat bu gözlerinde ki,
Göz bebeklerinin içinde gördüklerim.

Elimi uzatsam gözlerinin denizine alacak mısın? Beni.
Çekip alacak mısın? Boğulmak üzere olduğum bu evrenden.
Kâinatında bana da yer var mı?

Küçücük ellerimde tuttuğum, koskocaman umut parçasısın
Tüm yaşanmışlıktan sıyrılıp, kendimi sana adadığımsın.

Sana geliyorum yar...
Tüm yaşanmışlıklardan sıyrılıp...
Sana koşuyorum..AŞK
Aşk senin adın
Saflığın, temizliğin, masumiyetin adı senin adın:
Kirlenmiş sevdaların saflığısın sen.
Yok olan umutların ışığı..
Geleceğin var oluşusun.
Sana geliyorum AŞK..
Bu gördüğün ben senin,
Ben, sen olarak geliyorum.

24/06/2006

15,30...Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

-Aşk'ım-

Yaşamak varken sevginin en yücesini
Aşkın taa kendisini
Aşk dedim ben bu sevdaya
Her harfine bir anlam yükledim
A: Sadakat
Ş: Saygı
K: Sevgi
Ben aşkım aşkın adıyım
Böyle bir sevdayı yaşamak varken
Neden hep kaçtın benden
Yüreğimi bıraktım avucuna
Korkma sevdiğim yüreğimi koy yüreğinin yanına
Ağır mı geliyor sevdam sana
Korkutuyor mu ölümüne sevmem seni
Korkma sevdiğim sevgim öldürmez yaşatır seni
Ben sesinde hayatı buldum
Gülüştün için yaşadım bu yaşanmaz hayatı
Bastığım her yer kirliydi belki
Kirlenmedim sevdiğim ne adımı ne sevgimi
Gel hadi tut ellerimi koşalım denizin mavisine
İki beden bir yürek olalım
Karışsın nefesin nefesime
Kalbimiz aynı anda atsın
.....Zaman dursun
Yeni bir hayat başlasın
.....Ölümüne bir coşkunun bitimsiz serinliğinde.

Dilek Kadioğlu

Bal Gözlüm

Önce gözlerin değdi içime

Acımıydı sevinçmiydi
Bir türlü çözedim
Bakışlarındaki akışkanlıkla başladı
Beni böylesine yakışın
Bulmuşluğumun sonunda
Kaybetmişliğimin başlangıcında
Ben ise tam ortasında...
Gül kokusunda geldin yüreğime.

İşte gidiyorsun
Ardına bakmazken belki
Belki dedim
Şimdi belkilerim kadar uzaksın
Bakışlarım sadece gökyüzünde buluşacak seninle.

Biliyorum
Bilsem de yine mavimden vazgeçemiyorum
Bakışlarını yüreğime ilmek ilmek işledin
Giderken,
Mıh gibi çakıldı gözlerin, sökmem
Bil ki, sökersem kanarım
Kanarsam ağlarım
Ağlarsam susturamazsın.

Ben bal köpüğü gözlerinde,
Demlenmek isterdim oysa
Düşlerimin aydınlığına hapsedmek seni
Ama yoksun, belki de olmayacaksın
Ben şimdi gülüşlerde arıyorum seni
Rüzgarlarda izini sürüyor
Ateşlerde nefesini içime çekiyorum
Bıraktığın bir dal sigarada
Gülüşün, rüzgarın, ateşin
Gönül alfabemin üç harfinde saklısın
Belki de sen bana sonsuza kadar yasaklısın.

17/07/2006
....02,30

Dilek Kadioğlu

Başkasını sevsem

Başkasını sevsem

Başkasını sevsem sen gibi bakacak mı?
Gözlerime Engin denizler gibi
Sen gibi gülecek mi?
Gülerken baharlar açacak mı?
Kış ortasında bile konuşurken sen gibi titretecek mi? Yüreğimi.
Sen gibi hayaller kurduracak mı? Geleceğe dair
rüyalarımın girecek mi?
Sen gibi bekleyecek miyim?
Yağmurun altında Seni beklediğim gibi.
Yıldız kaydıracak mıyım? Gözlerimden Sevdam için
Dünya yeniden kurulacak mı?
Yarınım umutlu olacak mı?
Senden başka bana herkes yabancı, herkes el;
Bir başkası sen gibi olacak mı?
Bir sensin yüreğime eş

Dilek Kadioğlu

-Belki de, Gerçekten-

Sesinin yüreğimdeki akustiğinde
Süzülürken gözümde yaşlar
Yüreğim sana bu satırları yazar

Dinle yâr!

Buğunun ardından izler gözlerim seni
Gelişinin şerefine açacağım yüreğimin perdesini
Gözlerinde arayacağım kendimi
Hasretine sarıldığımda teninde
Kokunu ezberleyeceğim..

Belki de, hiç yaşanmayacak bunlar,
Perdenin arkasında üşüyecek hayalin..

Belki de, benim hiç sen kokmayacak!

Saçlarım bilmeyecek belki de,
Dizlerin de nasıl salındığını.

Yüreğime ilk değdin yerdeki kızarıklığında hala yüzüm
Ve gözlerimde kopkuyu sen / dem..

Bu yüzden belki de, hiç çay demleyemeyeceğim sana.
İnce belli bardakta kalmayacak dudak izin.

Sırf bu yüzden, çaya katığımız olmayacak
Şeker tadında muhabbetimiz..

Kıpır kıpır, yakamoz misali sevdim seni
Yüreğime çarptığından beri
Gece karanlık, soğuk, ürkütücü bir yalnızlık eseri
Yolumu aydınlatan deniz fenerim..
Nice azgın sulara alabora olan yüreğim.
Senin sakın sularında dinlenmişti..

Gözlerimde deniz, denizde sen,,
Sen de gemiler geçer, hasret sirenli..

Hayallerim sesine karıştı yar,
Umutlarım geceyle-gündüz arası yarıştı
Bu yarışın galibi gözlerimden akan yaşlardı..

Gece sen ve ben..

Işıklar söndü, mumlar yanıyor.
Odama yansıyan ışıkla, bir resim beliriyor
Titrek gölgelerin her karesinde..
Öyle görmek istediğimden belki de.

Bil ki; kör gözle bile, çizebilirim seni
Yüreğimdeki yüz hatlarının tüm hücrelerini!

Belki de değil, gerçekten.

Tarih:31/01/2008

Saat: 04.10

Yer: Çok uzaklar, belki de nefes yakınlığında

Dilek Kadioğlu

Ben..

Sessizlik girdabından çıkardın.
Unuttuğum duyguları yaşattın.
Ağlayan gözlerime gülüş,
Tükenen umuduma umut oldun.
Can oldun, bedenime
Aldığım her nefese, nefes oldun
Sessizliğimin sesi.
Beni sessizliğine mahkum etme
Beni yarım, beni eksik bırakma
Beni koru, beni sakın
Can yap canımı, canına
Yüregim avuçlarında,
Al yüregimi koy yüreginin yanına.
Beklerim seni beni bıraktığın yerde
Gözlerim, değmez yabancı gözlere
Ben sevgimi korur sakınırım.
Seni ilk gördüğüm duygu ile sever sayarım.

Dilek Kadioğlu

Beni anlatır

Sen dersin ya
kayı anahtarla açmayı sevmiyorum
yüregim isyanlara düşer,
sessiz kopan fırtınalarla
duymasan da haykırım sana
o kayı ben açarım diye sana
okuduğun şiirde, senle ben olurum
hayel üstüne hayel kurar dururum
okuduğun şiirler sevdami haykırır
iyi bak sevdiğim mısralar hep beni sana anlatır.

Dilek Kadioğlu

-Benim Sevdam Tek Kişiliktir! -

Yetmiyor dalyanların ağlarına takılan
Umutların kıpırtıları,
Yetmiyor delicesine her geceyi
Sabahlardan uyandıran dalgaların çırpınışları.
Yetmiyor gülüm yetmiyor!
Hasret kurşuni bir ağırlık,
Yakamozlar oltaların ucunda garip sessizlik,
Sevda dağ gibi ağır, dağ gibi mağrur.
Mavzerler siperinden yol almakta nicesine,
Bir kuş konmakta en derin yerinden incesine,
Kanadından dal düşürmekte
Ve koca bir dağ yerle bir edilircesine.
Mağrur, dik yamaçlar inmekte ayaklarına,
Nihavent sözler düşmekte oyuklarına,
Sevenlerin sesinden çığlıklar durgun,
İhanet çıkmış aşkların ayyuklarına.
Çık gel diyecek takaatim yok gülüm,
Şevdan varsa gelirsin, yerle yeksan olur zulüm,
Ömrün bir yanı yaşamaksa, diğer yanı ölüm,
Elimde tükenişlere ant içer grimsi külüm.
Yüreklere kopanı toplayamaz dalyanlar,
Ağlarına nakışlayamaz yitikleri,
Koyu bir hasrete bulanır gülüm,
Geçilmez, sarp dağların etekleri.
Beni sevmek zordur,
Can kafesinde kuş olmak zordur,
İki bedende tek can olmak zordur,
Yetecek yüreklere bulanmalı;
Postallarına asılı bir kaç yumuk göz,
Palaskasında matarasıdır sevda sevenin..
Sevda sevenindir,
Benim sevdam tek kişiliktir,
Yol vurmak istersen dağlardan,
Senden nakış işle dalyanlardan..
İlgiyle büyür sevdalar, baş eğer dağlar,
Seviyorsan gülüm;
Denizin en ortasında
Dağlara yasla başını.
Senin sevdanda yüceyse
Yıkılmaz aşkların esiri olur
Yakamozlar..

Dilek Kadioğlu

Bir dost.

Meral Özcan'a

.....İthaf olur..

Güldüğünde güller açar yüzünde
Her mevsim bahar olur
Güneş sıcaklığını yitirir
Sımsıcak yüreğinin yanında
Okyanus kadar derindir
Yüreğinde ki sevgi
Gözlerinde ki güzelliği
Bakmasını bilen görür
Yüreğinde ki sevgiyi
Hissetmek isteyen anlar

Gözlerinde ki parıltı yarı ağlamaklı
Dokunsan damlamaya hazır birkaç damla
Hüzün birikintisi var göz bebeklerinde
Gözlerinin arkasına sığınarak susar
Sezdirmez
Hissettirmez
Susar...
Tanıyanlar bilirler
Çocuksu yüreğini
Elma şekeri,
Kağıt helva
Uçan balon
Mutlu etmeye yeter
Çocuksu yüreği
Hiç düşünmeden
Saklambaç oynayabilir
Hüznünün arkasına sığınarak
Adının manasını taşıyor
Dişi ceylan
Uysal
Sessiz
Sakin
Gözlerindeki çocuksu bakışın
Yüreğinden sevgi tomurcuğu
Umutların hayallerin
Sana senin kadar yakın olsun
Bir dost..

Dilek Kadioğlu

Bir Gün

Gecenin sensizliğinde
Yumuk bir gözün bebeğinde
Titrerken yüreğim,
Halin nedir diye sormadın bir gün.
Yalnızlık türküleri eşliğinde
Kaç kere kapıda bekledim de,
Kapıyı açıp Hoş geldin demedin bir gün.
Yağmurun kısıkandığı,
Toprağın melemesine sırt eviren,
Süzülürken gözümden sicim gibi yaşları,
Bir kerecik olsun silmedin.
Yıldızlar ayyuka şarkılar söylemiş,
Güneş nakaratında günün ve
Gecem gündüzüm seninle doluyken,
Acaba ne yapıyor diye düşünmedin bir gün.
Can atarken bedenimde,
Seni alıp verirken havaya,
Her nefes alışımda adın dilimdeyken,
Sen gönülden adımı söylemedin bir gün.
Buruldum, takatsiz bir candım;
Uzattım ellerimi yürekten sana,
Yalan katmadım ben sevdama.
Rabbim şahit olsun sevdama,
Yaşamla lm arasında ki hayat çizgisinde bile
Őeni yaşadım olabildiğimce.
Ölürsem!
Sevdamla varırım sırat köprüsüne,
Her iki cihanda da gönlüm seninle.
Ben lsem bile ruhum seni sevmekte,
Sen sevsende, sevmesende sevdiğim..

Dilek Kadioğlu

-Bir Mezar Taşı Var Başucunda-

Doğuştan kalbi delikti Yıldız'ın
Annesinin gözleri önünde günde güne eriyordu
Ana yüreği kaldıramıyordu bunu
İyileşmesi için dua ediyordu Rabbine
Bir umut ışığı doğmuştu ameliyat olacaktı
İyileşip annesinin kollarına koşacaktı
Daha bir umutlu olacaktı yarınlar
Annesi okuyacağı okulları bile şimdiden düşünmüştü
İyi bir gelecek annesine yakışan bir kız olacaktı Yıldız
Olmadı.. Olamadı..
Hayallerin, düşlerin, umutların üstünü kara toprak kapattı
Yıldız ameliyattan çıkıp koşamadı annesine
Bir candan bir can gitmişti.
Bembeyaz gelinlikle görecekken kızını
Kefenle teslim ettiler annenin ellerine
Oysa sabah öperek dualarla yollamıştı gözünün bebeğini
Hastalığından dolayı hiç konuşamamıştı Yıldız
Annesi gözlerine bakarak anlıyordu ne istediğini
Ameliyata girerken o küçücük dudaklarının arasından Anne kelimesi çıkmıştı
Hüzünle mutluluk o an birbirine karışmıştı
İlk kez konuşmuştu ve Annesi son kez duymuştu.
Dört yaşındaydı Yıldız annesinin mavişi yaşama sebebiydi
Ecel gençte yaşlıya bakmaz...
Azrail giren evde duman tütmez, aş pişmez
Ölümün sessizliği dolar eve
Selası veriliyor Yıldız'ın son yolculuğunu haber veriyor hoca
Tanıyan tanımayan camiye akın ediyor yalnız bırakmıyorlar
Yıldız'ı bu son yolculuğunda
Küçücük bir beden yatıyor musalla taşında
Annesinin sıcacık kollarından ayrılan Yıldız
Anne şefkatiyle Yıldız'ı kara toprak kucaklıyor
Annesi beklerdi her gece Yıldız'ı başucunda
Annesinin yerine
Bir mezar taşı var şimdi Yıldız'ın başucunda

YILDIZ KADIOĞLU

D:23/05/1996 Ö: 22/06/2000

'Küçücük bir beden var bu toprağın altında. O benim kızım.'

Dilek Kadioğlu

Biri bana anlatsın

biri bana anlatsın

anlatır mısın? dostum
hayatı bana
yaşıyor olmanın anlamı ne..?
niçin doğarız..?
hiç birşey cevap vermiyor
isteklerime
umut mu.? işe yaramıyor
umutlar ben de
aşkı tadmadım
sevgiyi-sevilmeyi istedim
tanımadım..bilemedim
bir sevgi istiyorum
bir cevap bekliyorum
sonu yok sorularımın
arayışlarımın da
cevabı da..
herkes güldü bana
ben hep ağladım
ağlamayı yakıştırdılar
oysa
anlaşılmaq istiyorum
bilmediklerim çok daha
içimi okusalar
anlayacaklar
şimdi
insansız çöllerdeyim
ben ağlıyorum....
ben ağlıyorum...

26.01.2006 / beşiktaş

Dilek Kadioğlu

Bugün gel

Zaman,
Bir yıldız gibi kayıp gider avucumdan
Gönlümün yarası durmadan kanar,
Düşüncemin hızlı adımlarından.

Kalbim ki;
Tutamadığım anılar kadar,
Haber getirmez bana yarından.

Yürürken dolu dizgin umutlarıma,
Hatırımda kalan hüznün kırıntıları var.
Maziye dönüp baktığımda,
Yanaklarıma hala göz yaşım akar.

Bazen sağanak halinde,
Bazen nisan yağmuru gibi çisil çisil.
Hangi mevsim bahardır,
Bilmez benim gözlerim.
Yaz ne vakit gelir bilmez,
Hep kışları yaşayan yüreğim.
Ben hala unutamadığım,
Unutamadığım o yâri özlerim.

Geleceksen gel,
Bak ömrümden ömür gitmekte,
Bekliyorum gecelerde, gündüzde.
Sen varsın,
Günün her vaktinde,
Yokluğunla canıma akarsın,
Saatim yalnızlığı sen geçmekte.

Yarına çıkmaya kimin delili var?
Belki yarın yokum,
Bugün olduğum kadar.

Geleceksen bugün gel
Dün geçti,
Yarın ise meçhul,
Vakit bugün.

Geleceksen bugün gel.

Dilek Kadioğlu

-Can Parçam-

Kardeşim Özlem Ergüder'e

Baharlar dans eder gözlerinde,
Mevsimler alkış tutar yüreğine.
Yağmurlar ilmek ilmek iner,
Buğular şarkılar söyler,
Kısık sesleriyle.
Hep sana can parçam hep sana.
Bir pencere açılır geceden sabaha
Sen gelirsin meltem esintisinde,
Yalar yelin yüreğimi,
Titrerim can can, beden beden.
Sarıp sarmalar hayalin
Uçsuz dokunuşlarda,
Ben tam olurum dünyamda.
Narin sevinçlerin sever dertlerimi,
Ben tasadan mahmur gözle inerim
Sevilerine.
Bayram çocuklarına döner
Gözlerim.
Can parçam!
Varlığın yaşamama tek sebep
Yokluğun ölüme eş değer.
Islık çalmasın karanlık,
Sensizliği düşünmek, şöyle bir anlık!
Şakın şakın ha..
Özlem adın kalsın, özlem yükleme bulutlara,
Yağmurları taşımasınlar,
Hicran olmasın benimde soyadım,
Ben sensizliği meçhule uğurladım.
Yaşamamak için özlemeyi,
Yırtılmasın çığlıklarım diye,
Sensizliği uğurladım meçhule.
Benden gitme can parçam!
Sarılışım ol, dertdaşım ol yine,
Sil sızımlarıma karışan taneleri,
Şana ihtiyacım var.
İçimden kalan bir sensin,
Omuz bulduğum, onur duyduğum,
Katıksız dostluğuna doyduğum,
Bir sen varsın.
Gülüşlerime açılan dudaklarımdan
Bir tek adını söylemeye,
Özlem demeye,
Çan adadım seni sevmeye,
Özlememeye.
Arsız yarınlar çalarsa kapını
Ne olur açma! Girmesin içeriye
Hasret denen melanet,
Bileceksin ki sen de bana emanet
Yarınların var!

Dilek Kadioğlu

-Çocuk Resimlerim-

Kelebek kaçıyor anlardan
Yaşayacağı kadarından;
Işıklar yalnız, kır böcekleri suskun,
Elimde kalan umutlar kadar..
Saçaklarından ateş düşüyor
Yıldızların,
Çocuk, resmini çiziyor gökyüzünün,
Bir yanında tebessüm, bir yanında
Yarıdan kalan üzünç yüzünün,
Yıldızların havai fişeklerinde.
Baharlarda öyleydi!
Bir yanında damla, bir yanında
Sevinç gözünün.
Kelebek baharda, çocukça resimlerde;
Yarının bir yanında hayal, bir yanında
Hasret gündüzünün.
Baharlar kadar ıslak yazlar kadar
Kavurmakta elleri,
Sonbahar kadar savrulmakta
Kelebekleri,
Her kış ağustos böceklerini beklerim
Hayalinde çizilen çocuk resimlerimde.
Bir yanım çocuk, bir yanım kelebek benim de..

Dilek Kadioğlu

-Desem ki-

Işıkları söndürüp mumu yaksam,
bir demlik de çay koysam ocağa
ve
şehir sussa,
şen konuşsan.
İhtiyacım var bugün buna..

Dilek Kadioğlu

Dileğim

Dokunurken avuçlarım göğün yüzüne,
ve umudun renginden bir yıldız düşerken ellerime
Dileğim oldu sevdanın özüne.
Bekliyeceğim gerçekleşmesini
Üşürken bile.
Ağlarken bile,
Sadığım hep sözüme.

Kim ister ölmeyi, benim kadar
Kim yalvarır Rabbine bu denli fazla
Öyle bir dilek diledim ki,
Beklentimle, niyazımla;
Solarsam senin bahçende solmak,
Tek dileğim, dileğin olmak.

Dilek Kadioğlu

Dileğim

Yüreğinin kapısını arala izin ver
İzin ver seni sevmeye yar.

Bölelim ekmeği iki parçaya
İçine sevgimizi koyalım
Bağdaş kurup sofrada
Aşkımızın şerbetini içelim.

Alnımdan öpmelisin, helalin olarak
Helalin olmalıyım
Bu can bu bedende durana kadar
Helalin olarak kalmalıyım.

Dünüm yok yarınım ise sen
Geçmişimi sildim bir kalemde
Ben bir seni biliyorum bu evrende

Dokunurken avuçlarım göğün yüzüne,
ve umudun renginden bir yıldız düşerken ellerime
dileğim oldu sevdanın özüne.
Bekleyeceğim gerçekleşmesini
Üşürken bile.
Ağlarken bile,
Sadığım hep sözüme.

Toprak kokulu yar.

Şazına sözüne kurban olduğum
Ömrüne canımı feda ettiğim.

Bir anda çıktın karşıma
Aldın bu bedeni benden
Ruhuma kadar işledim seni ben

Dinle, sözüm sana ey yar.

Gözlerinde doğdum gülüşünde nefes aldım
Gözlerinde ölmeliyim,
Gözlerin gözlerime bakarken can vermeliyim.

Kim ister ölmeyi, benim kadar
Kim yalvarır Rabbine bu denli fazla
Öyle bir dilek diledim ki,
Beklentimle, niyazımla;
Solarsam senin bahçende solmak,
Tek dileğim, dileğin olmak.

Dilek Kadioğlu

-Doğum Günün Be Gülüm-

Kırlangıç mevsimi değil be gülüm,
Gitmeler hangi bahara?
Nehirler denizinden ayrılmaz be gülüm,
Akmaların hangi sulara?
Ateşi dondurmamak yok be gülüm,
Yanmaların hangi harlara?
Dönülecek yollar da var be gülüm,
Gözlerimi döşüyorum yılan yollara,
Geleceksin, döneceksin sılana bekliyorum..

Gönül pınarımın akışlarını gönderdim
Son mektubumda;
Doğum gününde ellerini de ıslatsın diye..
Topla bir kaçı, sende sür!
İki ayrı kıyı arasında akan buğulu nehirlerine,
Yaylarının oklarını kırıştırmak be gülüm;
Sür bir kaç damlayı, acısı yaksın! Yaksın ki
Sen de bil, ne zehirlerde akmışım;
Bil! Ateşinle can parem, ciğerimi de yakmışım..

Bulutlara dön bir an!
Sana haber gönderdim;
Aç yüreğini!
Güneşi tutsak ediyorum sana.
Bulutların beyazıyla yarın yolladım!
Sar bedenini pamukların enginine.
Gözlerinde gezdir güneşi,
Bu gününde sana hediyeni gönderiyorum,
Baktıkça hatırla diye,
Sana hayalimi gönderiyorum..

Aç sarılmaların sahibiydim!
Doynamadan tenine, bedenine,
Göç mevsiminin rüzgarı oldun;
Takvimler hazanların yapraklarında
Kaldı be gülüm..
Sevda bölünmüş umursuz saatlerinde,
Bekleyişlerim katranlarında kaldı be gülüm..

Bu gün doğum günün!
Şerefine bir damla daha indiriyorum,
Yaşına dokunsun diye..
Bu gün doğum günün!
Şerefine bir can daha veriyorum,
Ömrüne ömür katsın diye..
Bu gün doğum günün!
Şerefine şiir yazıyorum,
Takvim yaprağında bir gün okursun diye..

Gittiğin yerde bekliyorum!
Kırlangıçlar döndüğünde ben de oradayım;
Gidişini seyredirken bıraktığın gibi..

Zorların hançerinde bekliyorum!
Yaralı kumru bakışlarımla,
Gözlerine en son baktığım gibi..

Sahiline iyi bak şehrinin;
Çakıl taşında bir yüz beni resmeder belki,
Belki çakıl taşında bir damla..
Eline al ve düşün!
Ya sularına bırak şehrinin
Ya da yüreğine bas!
Bağrımda onlarca çakıl taşı biriktirdim;
Bir doğum günü daha geldiğinde
Resmini vermek için sana..
Suya atmaya gücüm yok
Be gülüm..

Dilek Kadioğlu

Düşümdeki Sevgili

Eyy!
Düşümdeki sevgili neredesin?
Neredeysen gel..
Yağmurlarımın gözümle yarıştığı
Köşe başında mısın
Yoksa
Akıntılara yol olan
Sokak arasında mı?
Uçsuz bucaksız
Denizin dalgasında mı?
Yaralı bir martının kanadında mı?
Nerede!
Neredesin düşümdeki sevgili..
Rüyalarımın çık gel!
Düşünlerimin düşmelerine inen
Kanatlarımın yorgunluğundan,
Yıllarımın vurgunluğundan,
Yazgımın kırgınlığından
Çık gel..

Bir sis perdesi var
Gözlerim buğulu.
Bulamadığım yollarımın üstünde
Kim bilir kaç kez karşılaştık seninle!
Gözlerimiz kim bilir kaç kez
Selamlaştı birbiriyle..
Gel artık ne olursun!
Günü birlik sevdalardan yoruldum..
Seni bekliyorum
Düşümdeki sevgili.
Hayat kısa;
Gözlerimi yummadan gel,
Ağlayan gözlerimi güldürmek için,
Canıma can olmak için,
Aşka yürekten dolmak için gel!
Düşümdeki sevgili artık gel..

Dilek Kadioğlu

Gece ve Sen

Şimdi ben de şiirler yazıyorum
Ama sadece sana
Yüreğimi koyuyorum satırlara
Bir iki damla da
yıldız kayıyor gözlerimden
Yaşamak varken
yaşayamadıklarım için ağlıyorum
Bu gece yine
ağlamak için sebep arıyorum
Belki de üşüyen yüreğim için
Sebep her neyse....
Yıldızlar kayıyor gözlerimden
Ve bir başıma kalıyorum...

Dilek Kadioğlu

Geleceksen Bana..

Günün yirmi dört saati seni düşünüyorum
Rüyalarımda bile sen varsın
Geleceksen bana seni beklemediğim bir anda gelmelisin
Yirmi beşinci saatte mesela yeni bir zaman başlamalı gelişinle

Gecesiyle gündüzüyle haftanın yedi günü seni düşünmekle geçiyor
Geleceksen bana sekizinci günde gelmelisin
Yeni bir gün eklenmeli tarihe gelişinin şerefine
Dört mevsim seni yaşıyorum sen beşinci mevsimde gelmelisin
Yeni bir mevsim başlamalı gelişinle
Diğer günlerden farklı olsun yeni bir yaşam kurulsun

Geleceksen bana seni düşünmediğim bir zamanda gel...

Eğer öyle bir zaman varsa....

25/12/2005 Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

-Gelseydin-

Gelseydin;
Güneşini unutup,
Kollarında ısınacaktım.

Gelseydin;
Ayı bırakıp,
Gözlerinde aydınlanacaktım.

Gelseydin;
Yağmurları durdurup,
Dudaklarında ıslanacaktım.

Her gece yıldızları ben diziyorum gökyüzüne hasretinle,
Gözlerimden kayıp birer, birer yerlerini alıyolar..

Gelseydin;
Sevgili,
Yıldızları dizecektim avucuna!

Dilek Kadioğlu

-Gideceğim Yar! -

Hazırdı kağıt ve kalemim,
Toplanmıştı her şey aklımda,
Sana seni yazacaktım..
Bir esintiyle kağıdım;
Başını koyduğun yastığa
Dayanmış; beyaz sayfa
Uyuyakalmıştı..
O an aklıma bir şeyler
Boğazıma kelimeler
Yapışmıştı..
Gideceğim yar!
Uykunda bir esinti olup
Kayacağım yanağından,
Uyanma diye öpmeyeceğim dudağından
Başımı kaldırıp yastığından
Gideceğim yar!
Gitme kallar döşenmesin yollarına diye
Göz kapında nöbet tutan uykundan
Kaldırmadan
Ayırmadan seni ruhundan
Ayırmadan sabahın grubundan
Gideceğim yar!
Düşünde en çok özlediğinsin
Biliyorum!
Uyandığında onu kaybetme diye
Gözlerinde hayal olup eseceğim;
Kırpiklerinde salıncaklar kurup
Bir an! Bir an dinleneceğim
Ve son kez bakıp sana
Gideceğim yar!
Bir gün kanat takıp
Camına doğru süzüleceğim,
Kadehinde buz misali çözüleceğim
Biliyorum ben de çok üzüleceğim
Ama; gideceğim yar!
Bilir misin?
Öyle an gelir ki hayallerin daralır,
Umutların sıcak-soğuk arası buğulanır,
Çektiğin nefes derin değildir aslında
Senin kadar uzaktır! Uzağa baktıkça
Yürek paralanır..
Görebildiğin kadar yakınsın da
Tutunamayacak kadarda uzaktır!
O yüzden gideceğim yar!
Şehrine adımlarımı bırakıyorum,
Yağmur izimi silmeden bir kez daha bak!
Resmini indiriyorum gözlerimden
Şehrinin sularına bırakıyorum..
Gücün yeterse bir nefeste çek içine;
Bütün damlalarımı şehrine bırakıyorum.
Sigaramla çakmağım gibi
Kahkahalarımı da al çantana..

Bir gün istersen ikimize birden yak kahkahalardan
Sen yüreğini onarıırken
Ben çoktan gideceğim yar!
Sana bırakıyorum dileklerimi,
Dilediğince olacaklar bırakıyorum,
Gökyüzüne bak!
Bulutlar resmimi çizdiği anda
Bir dilek daha tut!
Bir taksi önünde dur!
Dört kişilik değildi kahkahalarımız,
Aklına gelirse tebessümünü esirgeme
Başka bir şehirde bende tebessüm edeceğim..
Her sokağa senden bir unvan vereceğim.
Şehirimde erguvanlar dereceğim
Gözlerinden de gideceğim yar!
Şehrine yüreğimi bırakıp,
Anıları kaderimde yakıp,
Dileklerin olsun diye
Allah'a yalvarıp
Son baharımda sararıp
Dalımdan düşerek gideceğim yar!
Ümitsiz aşkların şehri senin olsun!
Boğazın akıntılarına hayallerini
Teslim edip gideceğim yar!
Bilmeyeceksin nasıl gideceğimi..
Güneşin teni yakması gibiydim.
Bir müddet sonra tenin
Kendi rengini bulacak,
Birkaç hüzzam sevda
Uykunu öpecek..
Ben uykundan da gideceğim yar!
Hoşça kal!
Tüklenen her aşkın nefesinde
Ayrılıklar hayat bulur!
Yaşadıkça ayrılıklar
Ölü doğar yaşanılacak aşklar..
O yüzden ben seni
Başka dünyalarda seveceğim..
Ayrılıkların olmadığı bir dünyada
Hoşça kal!

Dilek Kadioğlu

-Gittin Ya-

Sen gittin ya!
Gök haykırdı, yağmur ağladı..
Ben mi?
Hem gök oldum, hem yağmur..
Damlalarım su olup arkandan aktı,
Gitme diye diye yolundan aktı..
Çağlayanlara döndüm,
Peşine düştüm..
Öyle bir gittin ki!
Yetişemedim sana..

Sen, gittiğin yerde
Rüzgara bırak saçlarını;
Rüzgar olur okşarım yine.
Ay çiçeği gibi güneşe dön yüzünü,
Yüzünü okşayan güneş olurum,
Işığın olurum dünyana..
Gülüşüne dokun bir an,
Ben dokunurum gibi!
Sakın kapanma içten içe
Küstüm çiçeği gibi..
Sabahın ilk ışığında yastığına sarıl,
Umutlarına sarılır gibi..
Daha dünyaya gözünü açmadan
Sarıl umutlarına; bir an öylece kal;
Uyanmak istemeyişin olurum..
Uyanırsan bir sigara yak!
Boşluğa bırak gözlerini;
Beni düşünmüyorsan
Dumaniyle üfle boşluklara,
Havaya karışır yok olurum..
Düşünüyorsan ya da!
Gönlüne çektiğin nefes,
Aşkına nefer, gözlerine binlerce sefer;
Sevdikçe çok olurum..
Sevmedikçe yok olurum..

Dilek Kadioğlu

Gözler bile yalan

Yıllardır kimsenin uğramadığı kilitli bir odayı açtığımızda
Kapının eşiğinden sızan rüzgar uçurur tüm toz zerreciklerini.
Yer çekimi olmadığından konar bir yerlere.
Ne yaşanmıştı ki bu evde,
Yalnızlığa esir düşürülmüştü kurumuş çiçekler.

Yalan sevdalardan nasibini alan kilitlediğimiz yüreğimiz gibi.
Gönül kapısını araladığımız da
Hasret kaldığımız sevda rüzgarı estikçe allak bullak olur yürek.
Gidenlerin ardından kurutmuşuk sevda çiçeklerimizi..
Boynu bükük kalmıştı umutlarımızın.

Sevda rüzgarının esmesiyle alabora olan yüreğimiz
Yelken açar yeni sevdaya..
Belki bu son deyip inanırız her söylediğine
Anlamalarını kendilerinin bile bilmediği sözler söylerler bize
Gözlerimizin içine bakarak 'SENİ SEVİYORUM' derler..

'Seni Seviyorum' sözünü hiç düşünmeden kirletirler..

Sözler yalan söyler ama gözler asla derken.
Baktığımız gözler bile aslında
Y
A
L
A
N..

Yalan kattılar sevdalarımıza
Acımadan bir pul niyetine harcadılar umutlarımızı

Oysa yıllardır sevgiyi anlattılar bize
Seven sevdiğinin uğruna dağları delip geçme di mi?
İnsanlık tarihi var olmadan önce 'AŞK' yok muydu?
Şimdi masallarda mı kaldı o gerçek aşk'lar.
O günden bu güne değişen neydi..

Masallardan dinlerdik aşk'ları,
Hep masallarda ki, gibi aşk'tı beklediğimiz.
Saf,
Temiz
Ve yalansız,
Şimdi ki, sevgiler yalan oldu..

'Başımız sağolsun sevgi çoktan öldü'

07/07/2006

02.30

.....Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

-Gül ki; -

Acıktım gülüşüne sevdiğim.
Gül ki, gülüşünle beslensin gönlüm.
Gül ki, alem yeniden uyansın sabahına.
Gül ki, Güneş hayran kalsın.
Gül yüzünün aydınlığına.

Dilek Kadioğlu

-Güneşin Arka Sokağı-

Sokaklar arasında sıkışmış gece gibiyim,
Bir yerlerde günüme ulaşacağım;
Biliyorum.
O yüzden güneşin arka sokağında bile
Yarınım yürüyorum.
Dolunayın arka bahçesinde adımladım
Umutlarımı.
Yalın ayak, başı dikti gururumun,
Karanlığa teslimiyeti yoktu onurumun.

Aşklarımın arasından bir yol geçiyordu,
Ömrümün bu uzun ve bu dar nefeslerinde.
Soluklanmalıydım bir gönülde,
Yudum yudum içmeliydim hasretlerimi,
Yıldızlara ayaklarımı uzatıp
Dinlendirmeliydim dünümü.

Anılarımı bıraktım bir önceki köşede!
Yarınımın prangalarına mahkumiyete giderken,
Umursamıyorum arkamda bıraktığımı.
Aşkı yaşamaya gidiyorum,
Sana gidiyorum sevgilim.
Güneşin arka sokağında bekle beni,
Karanlığımın öbür yarısından çıkıp geliyorum;
Olduğumca, yaşayabileceğimle,
Bir kibrit kutusunda geçmişi yakıp geliyorum.

Güneşin karanlık yerinden bakalım dünyaya,
Aydınlığımız, bakışlarımız olsun;
Sıcaklığımız titrek bedenlerimiz olsun,
Sevdamız! Sevdamız sadece bizim olsun.
Senin diğer yarın olmaya,
Senin yarının olmaya geliyorum sevgili.
Bekle beni güneşin arka sokağında.
Ben sana geliyorum.

Dilek Kadioğlu

-Hangi Bahaneyle-

Bir damla göz yaşına kaç katliam sığar?
Billuri inişler mızrakların arasından
Hangi kalkanlarla direnişe şaha kalkar?
Kapattıkça iki karşı kıyıyı
Sıkar gibi bir süngeri, sel olup dağlamaz mı?
Sence hedefe varılan oklardan hangisi ateşliydi
Hangisiyle yaktın yüreğimi?
Savaşlar olur olmaz nedenlerle çıkarılırken
Sen hangi bahaneyle kaleleri yerle bir ettin
Kendimle olan savaşıma hangi bahaneyle girdin?

Son bir hamle ile yırtmaktayken gözlerimin zarını
Hangi perdeyi indirdin?
Aklıma gererken zulmün gecesini
Hangi oyuna indi siyahi perde?

Ben savaşında sahne almam!
Rolüm yok bu oyunda,
Hem, hem ben günahsızım da.
Hangi bahaneyle suflörüm oluyorsun?
Bırak kendi savaşımda darmadağın olayım,
Sözcüklerim yerlere inerken kırılınsın,
Dekorun olsun camdan kalpler;
Her okun hedefinde mızraklarımla
Karşı koymalıyım,
Billuri inişlere sahne demeliyim
Savaşımın acımasız yerinde:
İşte o zaman katliamların bile
Dur diyecek sana ...
Bir damla göz yaşına kaç katliam sığar?

Dilek Kadioğlu

Hasretimsin

Gözlerim bir yudum uykuya hasret,
Ömrüm bir yudum nefesine,
Yüreğim bir yudum sevgine,
Elim ellerine, başım dizlerine,
Ayaklarım yoluna hasret..
Hasretimsin. Sevdiğim.
Bütün hasretlerimsin aslında sen,
Sensiz geçen gecelerde,
Uyumayı unutturdu hasretin bana,
Gözümden kayan yıldızların ardından,
En büyük dostum olur kalemim ve kağıtlar,
Şiir dizeleri çıkar iki dudağımın arasından,
Şiirin başında sen, ortasında sen, sonunda yine sen,
Sevgiliye duyulan hasreti anlatır aslında yazılanlar,
Yine böyle bir gecede kalemim ve kağıdım elimde,
Ne kadar anlarsın sevdiğim O da senin yüreğinde..
Her gün ayrı bir hüzün çeker yüreğim,
Her gün ayrı bir yeri kanar yüreğimin,
Zor muydu be... Bu kadar zor muydu,
Anlamak, anlamaya çalışmak yüreğimi,
Bendeki o sonsuz sevgini,
Rüyalarımda sen, hayallerimde sen, düşlerimde sen,
Ömrümün geri kalanı sen, sen, sen,
Ben beni yitirmişim be sevdiğim, ben hep sen.
Yüreğimde coşan sevda çağlayısıyla,
Yazıyorum yine sana..
Hani o çok sevdiğin yıldızlar vardı ya
Bu gecede gözümden kaydılar,
O yıldızları topla, o yıldızları topla avucunda sevdiğim
Gülüş olarak getir bana.
Kim bilir sevdiğim,
Gözümden kayan yıldızlar belki son noktayı koyar
Kim bilir sevdiğim,
Aldığım son nefestir bu,
Kim bilir sevdiğim,
Sensiz geçirdiğim son gecemdir bu,
Kim bilir sevdiğim,
Belki yazılan son şiidir bu sevgiliye,
Kim bilir sevdiğim,
Belki son seslenişim, son haykırışımdır bu sana,
Kim bilir sevdiğim,
Belki bu sondur,
Kim bilir sevdiğim,
Hasretin sonum olur..

Dilek Kadioğlu

Hasretini çektiğim sevda

seni anlattım
ismini yazdım
gökyüzüne..
aydınlığını kışkandı
şehrin ışıkları..

odama sızan ışık
sendin
uykularıma gelen
rüya da,
beni uyandıran şarkı da
sensin.

hayallerimi kaplayan
yüzün,
gecelerimin ay ışığı.
nasıl dayanır yüreğim
hasretine nasıl katlanır
gecelerim
adını ezberledi yıldızlar
her gece tekrar ettiğim
gün boyu beklediğim
sen sevdam
seni her yerde
gün boyu beklediğim
sen sevdam
seni her yerde bekleyeceğim
özleyeceğim...

03.02.2006 / Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

-Hediye-

Bir Kırık Ses,
Bir Radyo

ve

Birkaç Şiir Kalır
Benden Sana Hediye.
Küllerimden Şiir Yazılınca Adına..

Dilek Kadioğlu

-İkinci Baharımın-

Şarkılar gönderiyorum yüreğine,
Mahsun birazda ağlamaklı şarkılar.
Sensiz dinleniyorsa eğer, eziktir tüm notalar.
Gözlerinde söylenmeli sevda şarkıları,
Yüreğindeki melekler vokal yapmalı..
Her bir mısra dileğinde kanatlanmalı,
Yapraklar nota olmalı, şarkılarla seni anmalı.
Bahar bahar çiçek çiçek..

Baharı yazdım gözlerinde,
Nisan yağmurları mutluluğuna sevindi..
Çiçekler sana açtı,
Ömrüne işlediler renkleri.
Gökkuşuğu senin için taç oldu,
Yedi renge bezendi..

Dilek Kadioğlu

-İlahi Bir Surettir Bakışların-

İlahi bir surettir bakışlarım,
Gözüme ışığın değdiği yerde.
Prangasından çözülür bir mahkum,
Kurtarsınlarım ilahi dileklerimde.

Yutkunur alıcı kuşların kanadında
Bir nefes;
Tutulur yamacında gülücüklere
Bir çığlık, tiz bir ses.

Anlatamam ki ilahi suretini
Sözcüklerim yasaklanır her hecenin dilimle buluşması
Hasrettir;
Hasrettir aslında bir beyaz kağıda
Ve sensizlik hançer gibi sırtımdan vurmakta.

Oysa ben bakışlarımda bulurum ilahi suretini.

Unutmanın ticareti değil midir
Kaçması, buluşmaları ellerimden.
Dil suretini koşar adım takar penceresine acıları,
Asılı kalır ilahi yakarışlar dile çöker.

Dalından vedaya ayrılır yaprak düşerken yalın ayaktır.

Bu yüzden tüm kaldırımlar,
Geleceğin zamanı beklemekten yorgun.

Oysaki gözlerimden sana ilahi suretler uçuşurken
Senin yaptığın yüreğime soygundur.

Dalından ayrılan yaprağın solgun yüzünde dikenler birikir,
Bilir misin her biri nasılda kırılığandır.

Pranga mahkumları gibi bir yanı açık beş yanı kapalı
Aslı suretinden ibarettir yüzüm solgunların yeni renginde,
Bakışlarım bir yaprağın çaresizliğinde
İlahi aşkla ateşe verilmekte...

Sana bakmak dedim ya, sana bakamamaya yazıldı yine bu şiir,
Yüreğimden hasretine döşenmiştir yaşlı mısralar.

Her gün sana bir adım daha yaklaştığımı düşünürken
Farkına varamadım her saniye senden bir adım daha
uzak kaldığımı / kaldırıldığımı.

İşte yine şerefe diyorum hayaline ve bu gece de sensizliğe içiyorum.

Dilek Kadioğlu

-İşte Bundan-

Annemin rahmine düştüğüm anda
Adın yazıldı alınma
Bunca yıl seni sevişim işte bundan

Sustukça sustum içimden sana
Dilimin kan revan olması
İşte bundan
Aldatmadım kimseyi
Senden başka
Sen diye sarıldığım anda
Vicdanım sızlaması işte bundan

Baştan aşağıya seninleyken
Ayaklarına sermişken gururumu
Gözünde onursuz oluşum işte bundan
Bir kağıt ve bir kalem hatıra kalır
Benden sonra gelenlere
Neslimi sensiz sürdürmeyişim işte bundan

İsyan ederken doğduğuma
Affet anneciğim
Mezarına gelmeyip
Uzaktan ağlayışım işte bundan

Bana ne verdiğiinden daha çok
Neleri aldığıyla ilgilenirken

Hayatın sunduğu zenginliği göremeyişim işte bundan

Dilek Kadioğlu

İzin ver-me

Çanına yoldaş olmama
Ömrümü uğruna adamama
Batın Güneşimin yeniden doğmasına
İzin ver seni sevmeme izin ver sevdiğim

Şensiz geçen saniyelere
Üzerime yağın hasret yağmurlarına
Gözlerimde gülüş yerine yaş olmasına
İzin verme ey sevdiğim izin verme

Dilek Kadioğlu

Kal!

Gitmek istiyorsan git!
Tutmayacağım ellerini,
Kapanmayacağım dizlerine,
Bakmayacağım geriye,
Gitmek istediğin yere git.
Kimse vermez sana verdiğim değeri
Hiç kimse sevmez, benim seni sevdiğim gibi
Mutluysan benle kal!
Değilsen mutlu olduğun yerde kal,
Gel desen her Şeyi siler gelirim.
Ol desen dűŐünmeden
Yüregimi avuçlarına sererim

Ben sevdim mi, adam gibi severim'

Dilek Kadioğlu

-Kal'anlar-

yaklaşmak ölüme ya da yaşamak
yaşayabilmek tüm yaşanmamışlıklara rağmen
ya da şimdi ölüme çeyrek kala da kalmak

ölüm diyorum anne ölüm senin öldüğün gibi mi

vasıl olan aslında hasıl olan

saçlarım diyorum anne doğduğum gibi

26/05/2014 13:59

Dilek Kadioğlu

-Kısaca-

Başlamadan biten bir aşk hikayesi yazar şimdi kalemim..

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His' lerim 11

en ince imgesi oluyorsun gecelerimin
ve
ben
bu geceyi de sana yazıyorum

18/07/2014- 00:00

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His' lerim 15

mısralarda buluşalım belki bir şiirle kavuşuruz

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His' lerim 16

Gözlerim sensizlikle dolu!

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 1

Sigaramdan çektiğim her nefes de,
Gözlerin gelir aklıma..
Sigaramın dumanı,
Adını yazar odama..

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 10

Bütün şairlerin sevda şiirleriyle yazıyorum.
Hangisi benim diye arama,
tüm harflerim karıştı sana.

18/07/2014 - 16:16

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 12

gözlerim daldı,
hayallerim ağladı,
sonra karıştım sigaramın dumanına

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 13

Bugün bende ne var biliyor musun ?

Sen yoksun..!

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 14

Ben sende koca bir İstanbul Tükettim!

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 17

Diyorum ki bir şiiirde as beni

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 2

Soğuk bir şubat akşamı,
İstanbulun ışıklarından uzak bir sahilde,
Hasretin kıyılarıma vuruyor.
Rüzgarın sürüklediği dalgaların,
Şessizce kıyıları dövdüğü gibi,
Özlemin de gönlümü kırbaçlıyor.
Gecenin sessizliğinde,
Martıların hüznünlü kanat çırpınışlarına karışıyor,
Gecenin siyahında hasretinin feryatları!

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 3

Hayatımın tüm şifrelerini versem sana ve en gizli yanım sen olsan

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 4

Kırıldı Kalemim,
Őirlerim idam edildi!

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 5

Sana gel desem boş;
kendime git desem boş
Gelmeyeceksin
ve
sende benden gitmeyeceksin
ve
Bu yüzden neyse boşver

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 6

Şus! Sakın bir şey söyleme.
İçimde büyüttüğüm devi ezdim şimdi..

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 7

Düşüme düşlenen değil.
Düşüne düşlediğin olmak için.
Düştüğün yerlerden geliyorum.

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 8

Nihavent bir akşamın hüznü,
gecenin gözlerinden süzülürken yazıldı.
Saba makamından ağlayan sabahlara inat

Dilek Kadioğlu

Kıssadan His'lerim 9

kalemim
kağıdım
ve
bir tutam
İstanbul silüeti gözlerin

Dilek Kadioğlu

-Kuğuların Bayramı-

Bu gün günlerden ne bilmiyorum!
Bildiğim bir şey varki;
Yine bulutların arasında gizliden
Birkaç damla saklanıyor.
Yaş öncesi gibi,
Umutların ertesinde bir gün.
Ağır aksak ilerlemekte zaman ve
Zaman arasında birkaç buğu.
Ömrümün incesinden hayallere dalan
Birkaç kuğu.
Yitik asırlar kentinden bir sarhoşluk edası
Takınmakta yine gün dönümleri
Ve esaretimin ortasında efsunlanmış gözler.
Yarım yaşanmışlık bulgularında bir hayat,
Önümden geçen sızım neferleri,
Kim bilir kaçınıcı vuslata seferleri.
Kuğuların bayramı da vardı!
Dalıp çıktıkları hayallerin
Bir yerinde bulacakları sevinimsi
Şakrak, şen valslerde..
Köhne vurumların ay ışığı!
Çek git, al başını dumanlarımdan,
Geri ver ümitlerimi,
Sevdalarımı, hayallerimi.
Yokuş yukarı tırmanımlardan korkuyorum,
Al aşağı etsin aşk beni.
Sen kara gün doğumlarımdın
Ak yanı.
Dönüp dursun dünya,
Kuğular bayramda bu gün.
Gün ne olursa olsun ey hayat!
Salkımlı sevdaların kucağında
Yarının salınmasındayım;
Salınsın dünya!
İster el şaklatsın
İsterse kendini salsın.
Salanlara inat yaşıyorum seni,
Seni yaşıyorum hayat.
Sen yaşandıkça varsın,
Aşk gibi, özlem gibi!
En başından yaşıyorum artık!
Umutlarımı yeşillerine verdim,
Kuğular bayramda bu gün.
Sen de kuğu gibi salın be dünya..

Dilek Kadioğlu

Kumrunun Göz Yaşları Akrostişi

Köşeler
Umursuz;
Meydanlar umursuz;
Rakseden ayrılıklar bile
Umursuz..
Ne sevdalar yitip gitti de
Umursuz ümitler de aldandılar,
Ne olduklarını da unuttular..

Göz pınarlarının oyuk kısmında
Ölümün dirinden ayrılması gibi;
Zafer naraları atarak mı inecekler

Yaşlar!
Ardlara sığınan ağlamalar..
Şu gerçek;
Lal olan dillerin göze bıraktıkları
Ardlara sığdırılan damlalar;
Rüyaların densizliğinde yine
Irmaklara dönen yaralanmalar..

Dilek Kadioğlu

Küçük Adam

Küçük Adam

Merhaba,

Sizlere takdire şayan birinden bahsetmek istiyorum,

Okulunu bırakıp, ailesine bakma kararını alan küçücük ama kocaman bir çocuk var. Babacığının sağlık sorunları yüzünden annesi ve bu küçük adam eve bakıyorlar.

Gönlü tertemiz..

Yeni bir yerde çalışmaya başlamış ve kendisini orada tanıma şerefine eriştim. Şeref çünkü, dediğim gibi takdire şayan ve her birimizi utandıracak kadar özel biri o.

Yüzünde pırlıl pırlıl bir gülümseme, bakışlarında ise derin bir hüznün var.

Konuşması, saygısı, enerjisi utangaçlığı ile birleşince, insanın ister istemez içi ısınıyor bu küçük adama.

Gururlu..

Altını deştikçe anlattığı hayatı, insanın boğazını düğüm düğüm ediyor. O denli gururlu ki, boncuk boncuk yanaklarından süzülen gözyaşlarını arkasını dönüp siliyor. Bir o kadarı hatta daha fazlası gönlüne akmış
Ve "lütfen kimse bilmesin, olur mu?" diyor.

Kimbilir, belki de bana çok kızacak. Şimdiden kendisinden çok ama çok özür diliyorum ve bir o kadar da teşekkür ediyorum kendisine bana hatırlattıkları için.

Okulunu bırakacakmış diye kızarken anlattı tüm bu sebepleri. Küçücük bedeninde, daha hayatın sadece kısacık bir zamanını yaşamış olsa da kocaman bir yürek taşıyor. Yaşadıkları onu kocaman bir adam kılmış.

Ne acı değil mi?

Bu küçük adamın yaşadıklarından daha çok, kendi hayatımızın kıymetini bilmememiz.

"Küçük adam! Sen gerçekten kocaman, tertemiz, güçlü ve gururlu bir insansın. Hem de çok başarılı olacaksın, okulunu bırakma. İnancını yitirme, yüzünden gülümsemeyi de sakın kaybetme olur mu?"

Bize gelince..

Nankör ve bencil olmayalım.ve şöyle bir etrafımıza bakıp halimize şükrederken, çevremizdekilere de sahip çıkalım lütfen.

Sevgiyle kalın..

Dilek Kadioğlu

Masal Üç

Tan ağarırken güneş doğdu gözlerime
İçinde senden aydınlık getiren bir güneş.
Garip bir şey işte
Gözlerinde gözlerimi görmek vardı ya
Kim bilir bu da masal üçtür belki de.

Kavuşamayanları anlatır ya şarkılar
Terk edenleri
arkalarına bakmadan çekip gidenleri.
Gözlerine bakıp ta sevseydin ya beni diyenleri
...

Başlamadan biten bir aşkın şarkısını da ben yazıyorum şimdi.
Bir şarkının notaları arasında dünya kuruyorum kendime.
Sözler arasında asırlı bir sevda çizgisi seni özleyen gözlerimde.

Ne ben pamuk prenestim aslında
ne de gökten üç elma düştü

Bir nefes kadar yakınımda olup
bir yıldız kadar uzak olabilmeyi nasıl başarıyorsun.
Hangi masalın dizeleri arasında görünmez olup
Baş kahraman olabiliyorsun

Nasıl bir veadır ki bu gelişi belli olmayan.

Aşkın saplandı yüreğime, kağıtlarıma sen damlıyor.
Sen kokuyor bütün mısralar
Masallar yanıyor...

neden kaçtın masalımdan
Söyle neden en kolay yolu seçtin
Oysa kahramanlar böyle yapmaz
Söyle gözlerine yandığım
Söyle en güzel düşlerimin sahibi
benden niye vazgeçtin.

22 / 04 / 2010

Dilek Kadioğlu

Mavi Gözümüz

/Mavi Gözümüz/

Mavi bir gözdü alaca karanlıktan
Üç mavinin ortası-n-daki toprağa bakan;
Ne ağaçlar heybetliydi ne de vatan
Usanmışlardı mavi göz gibi tutsaklıktan.

Takılanlar vardı aklında Dumlupınardan,
Feryat figan arkadaş, ödün vermez onurundan,
Tüm kaleler zapt edilmiş içinden kenarından,
Gökyüzü bile usanmıştı saltanattan.

Olacağa mahkum değildi, kader olmazdı adı,
Yazgıya bağlanamazdı vatan, koynunda elleri,
Vatan kurtarılsa erilecekti ataya yadı,
Bu istekle çıplak ayakla ezdi dikenleri.

Yanıdaki halka inanmıştı, halkı da ona,
Özgürlük yaraşırdı medeniyet toplumuna,
Bir fidan dikti mavi göz, ana toprağına,
Adına Cumhuriyet dedi, ilelebet dedi bağrına.

Göğe bakmak sadece inandığına bakmak değildi,
Özgürlüğe açılan pencere; gökler de eğildi,
Biliyordu bu toprak uğruna ne canlar verildi,
Cumhuriyet fidanı her bir karışa dikildi.

Okumalı yazmalıydı, anlaşmalıydı her fert,
O zaman aşılırdı binlerce dert,
Eşitlenince insan, kalmazdı nefret,
Seçme ve seçilme de olmalıydı kadına elbet.

Aç kurtlar semirdi, her günleriydi ziyafet
Bir vatan kurtarılmıştı uçtan uca nihayet,
Bu halka yakışanı yapmalıydı, hak edilmişti;
Medeniyet çevresinde değışti kılıkla kıyafet.

Yedi düvelden geçilmişti, birlik yurdunda,
Hilafet kara vicdan örtüsüydü yanında,
Her bölgeye açılacak kapıydı demirin rayında,
Laik olunmalı, içinden geçilmeliydi uygarlığın-da.

Bir mavi gözle bakabilmek medeniyete ne güzel,
Söylensin yurdunda türküler, oku-n-sun gazel,
İleriye doğru koşmaksa arkada kalmalı ezel,
Cumhuriyetle ulaşmak barışa, kardeşliğe ne güzel.

Rahat ol mavi gözlü, sarı pınarların dahisi,
Biziz Cumhuriyetinin, ilkelerinin fedaisi,
Her dem huzurla kal, rahat uyu sen,
Var-mı ilkelerinden, görüşlerinden daha iyisi.

Dilek Kadioğlu

Narecekler'e

Bu gece iecekim
Geçmişimi doldurup kadehe
Bir dikişte fondip edecekim anılarımı
Yıkılmayacak sarhoş olmayacağım
Düz çizgi üzerinde
Gelecekime yürüyecekim...

17/02/2006

Dilek Kadioğlu

Ne kadar acı

Sen göz bebeklerimi fark edebilecek kadar yakın
ama içindeki anlamı keşfedemeyecek kadar uzaksın..

Dilek Kadioğlu

Nefes kadar uzağında

Yaşayamadığımı yıllarım, gülüşlerim mutluluklaım
Hepsi sende kaldı hayallerim umutlarım
Bir sen vardın senden öte
Yüreğimin taa derinliğinde
Uzaktasın benden çok uzaklarda
Nefes kadar uzağında
Uzatsam ellerimi dokunabilirim sana
Ama ne çare sevdiğim uzaksın
Nefes kadar uzağında
Anlatamadım sevdami sana
Duymadın yalvarışlarımı
Senden kalan tek hatıra
Gözyaşlarım oldu bana
Gel desen gelmezmiydin
Canımı yoluna sermezmiydin
Yüreğim avuçlarında
Koysandın yüreğimi yüreğinin yanına

Dilek Kadioğlu

Nefesimdin

Adının beni bitirmesini istedim
sana nefesim dedim

Korktum kaybetmekten
seni ve sustum
Sustukça yüreğim acıdı,
acıyan yüreğime rağmen
Sustum belki aylarca

Nefesim dedim sana
İnsana yaşadığını anlatan

ve hayata bağlayan
Bir nefestin sen
yaşam kadar önemliydin
Bir nefessin sen
sadece bir nefes
ciğerlerime çektğim

Bir nefessin sen
seni bir soluk ta
bırakamıyorum
Ben nefes alsam
sen çıkacaksın ciğerlerimden
Şimdi ben nefes alamıyorum
ciğerlerime çektğim için seni

Uykusuz gecedeyim
Yüreğim üşüyorum

uyuyamıyorum
Ruhum terk etti
bu gece beni
Şimdi ben ve üşüyen
yüreğim kaldı geride
Söylermisin kaç gece daha
şürecek bu böyle
Ölüm bile gelmiyor üstüme
yaşamak istemediğim halde
Ya sen gel
ya da ölüm gelsin diye
Haykırdığım avuçlarım kanıyor
Gözlerimden yaş yerine kan damlıyor
Sana nefesin dedim
şimdi ben nefessiz kaldım.

Dilek Kadioğlu

-Neyleyim Anam Neyleyim-

Ne gördün
Ne gördün
Ne gördün

Görmedi gözlerin
Bir yemine ateşe verdin düşlerimi
Ateşe verdin beşiktaşlının umudunu
Bir turkuvaz çakmakla
Küllerimden yeniden yarattım seni
O çakmak ki sol yanımda

İnce bir sızı bir yürek
Yaralı bir kumru

Nice şiirler yaktım gözlerinde
Saçı sakalı birbirine karışmış resimlerinde
Ağtlar yaktım her tel beyaz saçın üzerinde

Hangisini gördün
Hangisini gördün
Hangisini gördün

Şehr-i İstanbul'u terk-i diyar eyledim
Gölgemi sakladım
Kendimden kaçtım
Bir tek gözlerinden kaçamadım

Gözlerin ki hala

Üsküdar'da o çınarın altında
Ve kahvaltım olmadı bir daha
O zamanın tadında

Yüreğimde burukluk
Dilimde bir türkü

Erzurum çarşı pazar
Neylim amman neylim aman

Neyleyim anam neyleyim
Kader deyip susayım
Belki gelince o son suşuşa
Bir şiir yazarsın mezar taşıma

01.10.2013
16:00

Dilek Kadioğlu

-Olsun Be Gülüm-

Bir gün daha geçti gülüm,
Hasreti pranga gibi gözlerime döktüm,
Efkarlarımı yükledim sensiz akşamlarıma,
Güneşin batışına doğru diz çöktüm..

Olsun be gülüm; varsın olsun,
Bu akşamda böyle olsun,
Nihavent makamından tüm şarkılar
Benden sana iyi akşamlar olsun..

Yağmur ayrı dost bana, güneş ayrı,
Gün ayrı bir ahbap, gece ayrı,
Yoksun diye mevsimleri
Birbirine ekler oldum gayrı..

Son ufkuma daha yaklaşmadım ki,
Günle gece arası o anı paylaşmadım ki,
Sorma bana ismimi, sorma memleketimi
Sorma yaşımı, daha yaşamadım ki..

Dilek Kadioğlu

-Ormanın Dehlizleri-

Geceleri örter gözlerin,
Ben karanlığında yol alırım duraksız.
Bir köşe başı gibi kirpiğinde soluklanır
Gelmişim – geçmişim.
Kendini bağlayan sokaklara tutsaklığım,
Bir yerinden çeksem ipe gelir mi yalnızlığım
Sapalara çıkmayan labirent düşlerimde...

Yokuşun başındaki açıklıktır
Yaylarının üzerinde duraksadığım,
Çisilimsi gündüzler prangasından
Kaçıştır umudum,
Duraksadığım yerden bir orman dehlizinde kayboluş.

Yalıdır sevdanın gecelerinde
Boza satan, şıracı arkadaşlıklar!
Kendince hesaplarda sevda dişleri
Gıcırdaresine.
Ben soğuk ter içerim,
Teninden beslenirim,
Ay ışında dansa kalkarım
Ormanımsı dehlizlerin içinde.

Çıplaktır gece,
Karanlık bir kefene sarılıştır,
Güne kızılığında darılıştır,
Ölümlerde buz, ölümlerde
Kara giyimler!
Gece gibi mahzun çocuk ağlamalarında
Entarisi yırtılmış bakiredir
Soyunan oyuncaklar.
Her biri sessizdir,
Her biri görmezdir,
Ayın kendi ışığını görmediği gibi,
Ormanımsı dehlizdir bakışlar...

Ne varsa at üzerinden karların,
Soğuklarını titret ellerindeki sıcakta,
Demirlere şekil versin
Her vurduğun ah! Her dövdüğün giz!
Ormanların dehlizindeki karanlık
Aydınlanır kim bilir!
Karanlığın da kendi gözleri var...

Aydınlık kendine göre karanlık mıdır acaba
Karanlıktan bakınca...

Dilek Kadioğlu

-Ölümün Sıcak Yüzü de Vardır-

Ölüm bilmez ölümsüzlüğü,
Her kayıp bir ölümdür de
Farkına varmaz ölümsüzlük..
Her yakarışın arkasında
Şiğınılan duaların gizinde saklı
Ölümün kendi sıcaklığı..
Ölüm ömür durağında
Çaresiz yolcudur kendince
Kayıplarsa herkesin derdince!
Durup koklamak arzusunda
İnsanoğlu yaşamak denen
Gidiş gelişlerde ömrünün..
Bedenin sıcaklığı tutsaklıktır
Bir anda kesilen nefeslerde
Belki de kurtuluş saklıdır..
Ölümün bu yüzden
Sıcak yüzü de vardır..
Diğer alemde yaşar ölüm ölümü;
Çözülür birden kaderin kördüğümü..
Alemler arasında var oluşlara
Tutunabilmektir ölüm!
Tutunabilecek yürekler
Ölümden korkmazlar..
Çünkü onlar damlaları
Ateşlerinde yakmazlar..
Ölüm yanar, ölüm ağlar
Ayrılıkların ardından;
Yeni bir yaşamdır
Gidenlerden kalanlar..
Ölümün sıcak yüzü de vardır!
Bedenini arındır iksirlerinden
Çünkü bir ses gel diyor sana
Taa derinlerinden..
Bekletme ölümü!
Ölüm de tanışın kendini..
Sende görsün ölüm ölmeyi..

Dilek Kadioğlu

Özledim Seni!

Gündüzleri iş-güç sevdasına koşuşturmaktan, insanın kendisine ayıracak vakti olmuyor. Ama; akşam olup da bir başına kaldığında, duvarın bir kenarına dikip gözlerini özlediklerini düşünürsün. Bu gecede olduğu gibi. Eksik olan bir parça hissedersin, tamda kalbinin attığı yerde. Odaları teker teker gezip, gölgenle dans edersin. Ayyuka çıkmıştır hasretin, gözlerinde mil, dilinde lâl olmuştur sevdan. Siner bir köşede oturursun gölgenle beraber. Yine böyle bir gecede, hasretim olmuştur sesin. Sana o kadar çok ihtiyacım var ki, tebessümüm olurdu sözlerin...

Dilek Kadioğlu

Özlemimdesin

Kim bilir, hangi baharın melteminde esiyorsun,
Hangi kuşun kanadında, dünyayı seyrediyorsun
Hangi gül, senin teninde kokuyor,
Hangi yakamozun parıltısında gözlerin,
Belki de;
Gökkuşağının yedi rengindesin..
Her neredeyse bil ki;
Sen benim hâlâ kalbimdesin..

Dilek Kadioğlu

-Özümsün-

Akşam olunca diller susar,
yürekler konuşur.
Sevenler anlatır,
sevilenler dinler.
Hasret çekenler ağlar,
hasreti çektirenler susar.
Akşam olunca, kalırım bir başıma
sevdami alır karşıma,
yüreğimi koyarım ortaya,
ben susarım,
yüreğim anlatır sana,
Seni sadece seni özlediğimi,

Özlemek; öz bildiğini özlemek
Özümsün...

16/12/2006 Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

Ray

Nerdesin?
Sesin uzak yolların sonunda.

İstanbul, Ankara tren raylarında göz yaşlarım
Ve buğulu camlarda adın yazılıyken,
Mutluluğa çift kişilik bilet aldım.

Kondoktör bilete bakıyor
Ve bu gidiş sana yasak diyor.

Tren kalkıyor!
Raylara hasretim döşenmiş.
Makinist beni yare yasak etmiş.
Bu aşkın bileti çoktan hasrete kesilmiş.

Hasret ki, uzaklara bakıştır yokluğun
Günleri gecelere savsaklayan
Bir düşün kırımı bırakır ellerimde
Bir yalnızlık şarkısı düşürür dilime
Dilim sessizliğin esaretinde...

Dilek Kadioğlu

Sadece Seni Sevdim

Yaşamın kıyısından seslendim
Yaşayabildiğim kadarıyla;
Acısıyla, tatlısıyla.
Yaşadıklarımın içinden sıyırdım seni
Koydum yüreğimin en baş köşesine
En derinlerde besledim seni.
Zor geldi sevdam sana,
Ağır geldi yaşadıklarım
Ben taşıdım yaşadıklarımı da
Sen taşıyamadın sevdamı yazık ki!
Halbu ki her ikimizde sevdanın hamalıydık,
Terlerimiz bileklerimizdeydi,
Silinmiş alınımızın ak yerinden topladığımız,
Sen erken bıraktın yükünü, taşıyamadın.

Bir daha böyle sevilir misin bilmem
Bir daha ben gibisi gelir mi bilmem
Bir daha böyle seven bulur musun bilmem
Bilemem yar!
Nefesim ne kadar daha yeter bilemem
Ben yaşadıkça
Sen olacaksın soluklarımda,
Gülüşlerimde, hıçkırıklarımda!
Attığım her adımda baktığım her yerde
Sen olacaksın.
Yaşadığım kadar gerçektim sevgili,
Gerçek kadar yaşadığımdın.
Sevdim seni, sen olduğun için.
Gün gecelere gebe kaldı,
Hasretini çektim,
Derinden hissettim yokluğunu,
Umutlarımı avuçlarına serdim yüreğimle beraber,
Seninle olan bir dünya kurdum kendime kendimce.
Gelmeyeceğini bile bile bekledim seni,
Kapıda gözlerim asılı kaldı,
Paspasın altına yerleştirdim umutlarımı,
Bir gün kapı çalacak
İçeri giren sen olacaksın diye bekledim.
Her gün bayrammış gibi giyindim,
Bir sokak arasında görürüm seni diye
Bakışlarında kendimi toplamak için kapı kapı
Dolaştım.
Birkaç resmini verdiler sadece,
Mendilsiz bayramlar yaşadım.
Anlattım sevdamı sana,
Aylarca anlatan ben, dinleyen sen oldun!
Anladığın kadarını anladın
Anlayamadığım senin ne kadarını anladığın
Değilmi sevgili!
Ne kadar anlatsam da, anlayabildiğin kadardım.
Sen susmanın koynunda iken
Haykırışlarıma kulaklarını tıkadın,

Sevdamı görmezden geldin hep sus oldun,
Bir gizemin ardına saklandın pus oldun.
Ayak bastığın topraklar da ölmek isterken ben
Ölmeyi bile yasak ettin bastığım her toprakta sen.
Sen gülüyorsun nefes alıyorsun ya
Sevdiğim, o bana yeter
Üzerine hasret rüzgarı sinerse,
Gelme sakın! bu saate kadar gelmedin
Bundan sonrada gelme!
Gelirsen sevdanı taşıyamayacağım,
Yükümü bıraktım artık ben de.
Ben alıştım sevdamı sen varmış gibi yaşamaya
Gömdüm sevdamı yüreğime,
Adın dilimde sadece iki hece sadece..
Seni severek yaşadım,
Seni severek gireceğim kabre,
Sen sakın gelme! Uğrama sakın!
Ben, ben olmayacağım,
Sen giderken beni de almıştın,
Seni sana bırakıyorum sen hep sende kal
Ben de beni alıp gidiyorum
Benden geriye ben diye bir şey kalmasa da,
Eserinle övün, parmağınla işaret et!
Buydu de! beni seven buydu de!
Senin güldüğün gibi herkes gülsün bana
Ben sadece seni sevdim
Seni senin anlayamayacağın kadar çok
SEVDİM*

06/02/2006
Saat:19.00 Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

-Salkım Söğüt-

Salkımlar söğüt topluyor
Yaramaz, afacan bir gönlün işçisiyle;
Yılların mahsunluğundan, kederlere
Örölmüş yarınların çıplak, sorgusuz,
Yalın ayak patırtılarından..
Adımlanıyor her bir köşe başım;
Yine bir aşka doğru seferde belalı başım..
Ellerime mühürlenene nasırların yumru
Toplarıydı göz yaşım..
Keşfe giden gizlerin adımlarında
Karanlığımı bırakıyor köşe başım..
Neferlerde öyleydiler!
Köşelerde tutulan aşk nöbetlerinin
Gecelere tutsaklığıydı can gibi bakışlar,
Candan bir cana soluk soluk akışlar..
Sipersiz vurulmalardı gönülden!
Gönülden vurulmalardı küçük adımlara..
Sessiz sessiz gelen aşkın çığırkanlığında
Deli kadınlığının yine yıllara başkaldırımıydı
İsyankar gönöl aldanmaları..
Aldatma ne olur gönlümü..
Delikanlı bir adam gibi gel!
Yüreğime bak, beni gör..
İsterilmek ilmek; ister oya oya aşka sür..
Aşkın susuzluğu salkımlı söğütlerin
Boynunu bükmesin..
Söğütlerinde yüreğine ihtiyacı var!
Su gibi, güneş gibi..
Benim de sana ihtiyacım var!
Ateş gibi, toprak gibi..
Gel al beni.. Gel yeniden yeşert beni..
Işığım ol, yağmurum ol.. Yeniden yaşat beni..

Dilek Kadioğlu

Sana Yazdım

Senin için yazdığım Őirlerin,
Her mısrasında,
Özlemlerimi anlattım.
Her satırında,
Hasretimi dile getirdim.
Her harfinde,
Sevgimi haykırdım.
Gözlerimi kapatıp hayaline dalarak yazdım
Kalemim yüreğim kağıdım sen oldun.
Yüreğim seni söyledi, ben hep sana yazdım...

Dilek Kadioğlu

Sarıldım adıma..

Gelen çok oldu, giden daha çok hayatından
Her gelen bir ümit getirdi, gidenler ömrünün yarısı götürdü
Kırılmışlığın
Ezikliğın
İhanete uğraman
Kopardı hayattan seni
Sus oldun
Bir kahpeliklere susmadın
Haksıza merhamet
Haksızlığa siper oldun
Kaç kere sırtından vuruldun
Alnın açık başın dik
Aman diyene el kaldırmadın
Yaşadın hayatın yaşanmaması gerekenlerini
Yordu
Üzdü
Ve kırdı yaşadıkların seni
Kabuk tuttu kanayan yaraların
Bir çizgi çektin düne
Bugüne merhaba dedin
Hayatın ne olduğunu ne için yaşayacağını öğrendin
Biri çıktı karşına
Umut ekledin yarınlarına
Uzattın ellerini ona
Tutmasını bekledin
Belki
Dostça
Kardeşçe
Ama en çokta
Yar olarak tutsun istedin
Kaybetmemek için
Kardeş olmasına bile ses çıkarmadın
Yanında olması yeterdi senin için
Üzüntüsüne, sevincine ortak olmak isterdin
Sevdan ağır bastı saklayamadın yüreğini
Dile vurdun duygunu
Gördüm sende ki ışığı
Tuttum uzattığın ellerini
Karşılıksız sevişin sevdirdi seni bana
Sarıldım adıma
İnandım sevdana
Geldim yanına gidenlerden olmamak için
Geri kalan ömrümü uğruna harcamak
Canına can olmak için geldim
Dün ben yoktum
Bugün seninle doğdum
Ve yanında öleceğim
Sarıldım adıma ve sana..

Dilek Kadioğlu

Sen

Yüreğime yazdım seni, dilime değil....
Kalbime kazıdım seni, duvara değil.....
Canıma işledim seni, kumaşa değil.....
Adın, dilimde
sesin, kulağımda
hayalin, gözümde
can yaptım seni canıma
söylesene sevdiğim
unut dedin...unutulurmusun
.....SEN.....
bulunurmu birtane daha sen....

Dilek Kadioğlu

Sen Olmasan..

Düşündüm dün gece sen olmasan yüreğimde ne olacak diye
Düşünürken düşündüm ve düşlerimden çıkamadım

Sen olmasan yüreğimde kalemim mürekkepsiz kalacak ve ben şiir yazamayacağım
Sende bilirsin ki her şiirim sanadır.

Sen olmasan ruhumda yüzümdeki çocuksu gülüş kaybolacak
Sende bilirsin ki seni düşledikçe gülüyorum

Sen olmasan gözlerimde güneşin doğduğunu göremeyeceğim
Sende bilirsin ki her yeni günün sabahında sen varsın

Sen olmasan ellerimde ellerim sıcaklığını yitirecek
Sende bilirsin ki senin varlığıyla ısıtıyorum ellerimi

Sen olmasan bende ben, ben olacak mıyım
Sende bilirsin ki ben senle ben olduğumu hissediyorum

Düşündüm ve düşündükçe üşüdüm
Hasretin
Özlemin
Sevgin
Daha çok arttı yüreğimde ve anladım ki

Ben senle mutluyum sensiz huzursuzum

Ellerimi uzattım sana belki tutarsın yarına
Beklenen gelecekte bekliyorum seni beni bekle dediğin yerde

Çıktım binanın en üst katına
Kollarımı açtım yüzümü çevirdim rüzgara
Bana doğru esersen kucaklarsın beni
Bana uğramadan esersen esişinle itersin beni

Ya kollarına düşerim
Ya da.....

Dilek Kadioğlu

Sen ve Sen

Bir turkuaz çakmak, bir kumru ve ben,
Bit ulan ömrüm! bit, derken,
Bitirmiştin aslında, beni sen...
Sen gideli uykularım firarda,
Temmuz sığağında,
Gözlerimden sicim gibi yağmurlar yağmakta...
Geçmişin hesabını sorarak kaderime,
Yeni bir kimlik çıkartıyorum kendime,
Adım sen, soyadım, yine sen...

Dilek Kadioğlu

Seni Okumak

seni okumak:hayatı tanımak
seni okumak:askı sevgiyi hasreti tanımak
seni okumak:yıldızlara bakmak
seni okumak:yürekte bir heyecan fırtınası yaratmak
seni okumak:tarifsiz bir duygu bazen
seni okumak:seni tanımak
seni okumak:zamandan ve mekandan sıyrılmak
seni okumak:hayalinde yaşamak
seni okumak:bir tutku
seni okumak:gözyaşlarına boğulmak
seni okumak:her zerresinde kendimi bulmak
seni okumak:hiç susmamak, konuşmak seninle
seni okumak:sana yazmak, seni taşımak yüreğimde
seni okumak:her satırında ayrı bir heyecan, askı da, sevgisi de, hasreti de
seni okumak:bir kelebeğin kanatlarından bakmak dünyaya özgürce
seni okumak:hasret yağmurlarının altında şemsisiz kalmak
seni okumak:seni okumak yüreğimin şairi demek sana, yüreğinin ışığına vurulmak,
ama çarpılan bu yürek nasıl dile gelir, nasıl toplar da yüreğindeki sözleri bocalayarak
sana dile getirir, işte seni okumak böyle bir şey,
Seni okumak: ağlamak bazen, belki de sen o satırları yazarken ağladığın için belki, seni
hissetmek şiirlerinde, her satırında seni kazımak yüreğe, öyle bir şey seni okumak...
Seni okumak: Suyu dinlemek, tüm zamanlarından sıyrılıp yeryüzünün manevi
dünyanda seyir etmek seni okumak...

Dilek Kadioğlu

-Senin Yalnızlığında Bi Çare-

Geçmişin hicranını unutup,
Sevdamın uğruna dolaştım,
Sevincin sokaklarında...

Bir tutam umut kopardım gönlümden,
Ve göz yaşlarımı yüzümün gölgesinden sildim.
Adım adım ezberledim,
Bastığım her yeri.

Bir caddede kaç sokak,
Her sokakta kaç apartman,
Aklımın bir yanına sakladım.

Sen!
Geçtiğin yerlere bir bir bakarken.
Ben adımlarını beynime kazıdım,
Gölgen düşmüştür diye belki,
Kaldırımlara bakakaldım;
Her bakışımda tel tel beyazladı saçlarım.

Her sokak arasında avuçlarım kanadı.
Gelene geçene sen diye baktım.
Sen olmadığını anlayınca,
Benden gittiğini,
Bir kez daha anladım...

Ömrümden, ömür gitti, ararken seni.
Bin yıl ömrüm olsa, tereddüt etmeden,
Yine sorarım sevgini.
Dağ dağa kavuşmaz belki,
İnsan insana kavuşur diye.
Hani nerede bu sözün ardı.
Her attığım adım bir yıl aldı benden.
Ararken seni,
Azrail çaldı ruhumun kapısını,
Sen yoksun diye ölmedim.

Seni ararken gelecekse ölüm!
Yüreğin ferah olsun gülüm.
Ölüme rest çektim.
Ben seni;
Yaşamak için sevdim..

Dilek Kadioğlu

Seninle

Her gün 21 ila 01 arası buluşurum seninle
Bir köşeye siner
Yüreğimle dinlerim seni sessizce
Parmaklarımın arasından kum gibi akıp geçer zaman
4 saat 240 dakika 14.400 saniye yeter mi benim gibi seven yüreğe?
Her saniye benim için çok değerli
1 dakika geç kalsan
Nefesim daralır yüreğim acır
Korkarım ey yar korkarım!
Dua ederim Yaradan'ıma bir şey olmasın diye sana
Korkuyorum sen geç kalınca
Tırnağın taşa mı değdi,
Saçının teline zarar mı geldi
Korkarım ey yar korkarım!
Gülme sen benim bu halime
Seven yüreğimdir merak eder seni böyle

Şus yüreğim sus düşünme ölümü
Ölüm yakışmıyor onun adına
Ölüm ürkütücü, ölüm soğuk
Oysa onun sınırsız yüreği sevgi dolu
Yaşamalı o yaşatmalı
Sevgileri haykırmalı
Seven yüreklere tercüman olmalı
Sen yaşamalısın
'Seninle beraber bende yaşamalıyım'..

28/12/2005 Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

Sensiz

Yüreğime girdiğin günden bu yana senle olup seninle dalıyorum rüyalara sensiz geçirdiğim bir saniyem bile olmadı yüreğime girdiğinden beri bir saniye olmasan aklımda boşluklara düşüyorum yarım kalıyorum ve seni alıyorum yine hayallerimin içine kendimle bütünlüyorum sen olmayınca anlıyorum ki ben, ben olmuyorum içimdeki sevdami, hasretini anlatamadım sana yar anlatmak istediysem de hep susturdun susmam gerektiğini söyledin ben susunca sen mutlu oluyorsun diye dilime kelepçe vurdum, yüreğime ateşleri koydum ve sustum sadece sen mutlu ol diye her şeyden önce gelir senin mutluluğun gözünden damlayan bir damla gözyaşıyla boğulur ölürüm ben adın dilime düşünce sen sus dedin diye yüreğimin dili çözülür o anlatır sevdam sana yalan yok sözlerimde inanma el sözüne dediysem de gece gündüz hep sen, sen dediysem de duymadın be sevdiğim dağlar taşlar duydu feryadımı ama sen duymadın haykırışlarımın sebebi ne diye bir gün sormadın hep sustun sen sustun ben öldüm. Gelirse adım aklına bir mezar taşı ara o anda yağmuru takip et getirecek seni benim yanıma dua etme rüyalarım bile gelmeyeş sen mezarıma olsa bile gel öldüğümü sandığın ben senin gelişinle doğmuş olacağım yeniden beni hasretin öldürdü gelişin yaşatır.

07/02/2006 Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

Sensizliği öğrenemedim

Öyle bir sevda var ki bende, Irmaklar bile az gelir
İçimde coşan sevda çağlıyanına, Coşdukça coşuyor sevdam
Bir umut ışığı ararım, Bir hayel alemine dalar gözlerim
Yalnız sen ve ben olduğum, bir dünya kurarım kendime
El ele dolaşıp kırlarda gezeriz, elim sende deyip yakalamaç oynarız
Sen saklanırsın bir ağacın arkasına,
ben görmezden gelir aramaya başlarım seni
Bu oyun böyle sürüp gider,
Sen gözlerimi ellerinle kapatana dek
Dönüp arkama baktığımda ne sen varsın nede gölgen
Dünlere bir çizgi çekmiştim ben.
Senin yanında doğup senin yanında ölücektim.
Emeklemeyi, yürümeyi, konuşmayı sen öğrettin bana
Mavinin umut olduğunu güneşin her sabah doğduğunu
Her şeyi öğrettinde sevdiğim, sensiz kalmayı öğretemedin.
Öğrenemedim sensizliği...Öğrenemedim.

Dilek Kadioğlu

Sensizlik

Vakit yine sen olduğunda,
Sana sensizliği anlatacaktım.

Sensizliği anlatacaktım sana,
Ki birden cümleler düğümlendi dilimde
Usulca ve beynimi kemirerek,
Sensizliği anlatacağım kelimeler tükendi bende.

Bilsen neler söyleyecektim
Sana sensizliğin ızdırap,
Sensizliğin ölüm olduğunu gösterecektim.
Ama dinlemedin
Yitip gittin bakmadan gözlerime
Anlasan,
Sana sensizliğin nefessiz yanlarını bildirecektim.

Kulaklarını duymamaya mühürledin,
Duymamaya mühürledin haykırışlarımı,
Ben sana,
Sensizlikte güneşin doğmadığını anlatacaktım,
Bir adım bile gelmedin oysa bana.

Açsaydın kulaklarını sevgime,
Seni ne çok sevdiğimi bilseydin,
Sana sensizliği anlatacaktım,
Beni bir kerecik dinleseydin.

Bil ki sevdiğim;
Sana sensizliği en iyi anlatacak olan benim.
Ve ben,
Sensizim.

Dilek Kadioğlu

Sensizlik, Eşittir Ölüm!

Yatağa her girdiğimde
Mezardaymışımcasına
Üzerime yorgan yerine
Kara toprak örtüyorum
Sensizliğinde..

Dilek Kadioğlu

Ses sızlık

Sessizlik içinde bir ses mi olsam
Yoksa
Sesin içinde sessizlik mi olsam
Ben ne olsam da
Senin yüreğinde bir yer bulsam

Dilek Kadioğlu

-Sesli Mektup-

Ne zaman elime kalem alsam
İlk yazdığım
adın oluyor
ve
adının yanına yazdığım
adım

Dilek Kadioğlu

Sevdam

Gökyüzüne bakıp seni anlattım.
Şehrin ışıkları bile
Şönük kaldı,
İsminin tek harfinde,
Odama ışık sızıyor,
Yarı açık perdeden.
Seni düşünmek bile aydınlatıyor.
Bulduğum ortamı,
Uyku göz kapaklarım da ağırlı yapmak ta
Uyusam gelecek misin rüyama?
Yoksa uyanık kalıp ta hayalinle mi
Yaşiyım seni hala?
Bu gece de sevdam ağır bastı,
Her gece olduğu gibi
Gündüzden birikiyor.
Hasretin yüreğime,
Geceleri daha ağır oluyor SEVDAM

01/02/2006 Beşiktaş

Dilek Kadioğlu

Son Bulacağım

Görünmeyendir bilinmeyen;
Görmeden sevebilmek mümkün müdür?
Hissedilemeyendir dokunulmayan;
Dokunmadan hissedebilir misin?

Benlikten bir yol çizilir kalbe,
Sevda sızımları iner yavaş ve narin.
Gülüşlerde nefes alırsın da
Anlatılmak istenenle
Yazmak istenilen birleşmez;
Meçhule giden yolcu gibi.
Bir an, kalır gülüşler gözlerde,
Çekebildiğın kadar çekersin
Gönül kafesine.
Yazdıkça devr-i aleme dönersin,
Anlatılmaz anlamsızlıklar birikir
Nefesinde.

Bir türlü barıştıramazsın kirpiklerini,
Uykusuzluk nöbetlerde.
Soğuk, bakışlarda titrer;
Şafak karanlık, gün geceye barışık.
En olmaz yerinden vurur görünmeyen,
Sipersiz yakalanırsın,
Benlik firari baş kaldırılara teslim
Yürek, bilinmeyen nefes alış verişlerde.

Görmeden sevebilir misin?
Ya, dokunmadan hissetmeyi?

Nerede düştüm anlamsız anlatımların diline,
Nerede son bulacağım?
Yazmak istediklerim başka halbuki;
Ama yazamıyorum bir türlü,
Görmeden sevdim diyeceğim
Düğümleniyor kelimeler.
Dokunmadan hissettim diyeceğim
Titreyerek, isyan ederek.
Sen bilmeyeceksin, biliyorum!
Sende titret bir an öylece kalayım,
Boşluktan çıkar beni.
Gecelerce sohbetlerdeyim,
Oynama benimle saklambaç,
Gel ansızın gel!
Sana sobeleneyim.

.....13/01/2007
.....05.40

Dilek Kadioğlu

Son Kez

Son kez gelişini bekleyeceğim.
İlk geldiğin günler gelecek aklıma,
Kapının önünde duruşun,
Gözlerimde biriken bir damlayı
Sana selam gönderdiğim an
Gelecek aklıma.
Kalbimin hızlı hızlı çarptığı zamanlar,
Gözlerinde mahpusluğu yaşayışım,
Güvercin gibi havalanışım gelecek aklıma.
Şimdi ise çarpacak bir kalbim kalmadı..
Kalbim avuçlarında paramparça;
Parmakların son kez dokunacak düğmeye
Son kez basacaksın zile
Ve ben son kez açacağım kapıyı sana.
Son kez görecekim kapıdan içeri girdiğini
Santim, santim hafızama kazıyacağım
Bastığın her kareyi..
Hoş geldin diyemeyeceğim,
Sesim çıkmayacak,
Soluksuz bakacağım son kez..
Ağzımı açsam tek çıkacak olan
Seni Seviyorum demek olacak biliyorum.
Bu yüzden susacağım,
Susarak hıçkırıklarımı sefere yollayacağım;
Susarak feryat edeceğim,
Susarak isyan edeceğim kaderime
Ve susarak öleceğim..
Öleceğim diyorum;
Çünkü artık sensiz yaşayamadığımı biliyorum.
Son kez görecekim seni,
Gözlerine son kez bakacağım,
Nefesini son kez hissedeceğim yüreğimde..
Benden bir iz kalmışsa;
Sende bakamayacaksın bana!
Sende ben gibi ölüp ölüp dirileceksin.
Oysa ne güzel başlamıştı,
Ansızın sessiz sesiz girmiştin yüreğime.
Bir şarkı gibi! Habersizce ve sessiz sessiz..
Gidişin gelişin kadar sessiz olmadı.
Yüreğimin kapısını çarpıp çıktın.
Kapıyı son kez kapattı cam arkandan,
Yüreğim yığılıp kalacak olduğu yere
Sen giderken..
Yüreğimi de götüreceksin ardından,
Son kez bakacağım
Seni götüren otobüsün arkasından.
Gitme diyemeyeceğim,
Sesim çıkmayacak,
Susarak bakacağım sana son kez!
Son yazım bu sana;
Ama sana ait son şiirim olmayacak.
Sana olan sevgimi haykıracağım mısralarımda..

Œimdi git sevdiğim!
Œen olsan da olmasan da
Ben bu sevdayı taşıyacağım yüregimde..
Senin en son halinle gideceğim seferime

Dilek Kadioğlu

Susuyorum

Sen istedin diye susuyorum.

.....
Biliyorum, Susmak: Sana_ulaşamamak demek.
Biliyorum, Susmak: Sevdami_anlatamamak demek.
Biliyorum, Susmak: Yıldızsız_geceler demek.
Biliyorum, Susmak: Notasız_şarkılar demek.
Biliyorum, Susmak: şiirsiz_şairlik demek.
Biliyorum, Susmak: Güneşin_doğmaması demek.
Biliyorum da..
Sen istedin diye susuyorum.!

.....
Biliyorsun, Susmak: Anlatsam da anlayamayacağın sevdam.
Biliyorsun, Susmak: Yürek yarası, gözyaşı demek.
Biliyorsun, Susmak: Beni içten içe bitiren "HASRET".
Biliyorsun, Susmak: Sevene verilebilecek en büyük ceza.
Bilmiyorsun ki, Susmak: Ölüm....Sevdiğim, ölüm.....

.....
Ben genede, Susuyorum sevdiğim.

.....
Sen istedin diye sustum, susuyorum.
Suskunluğum mutlu edecekse seni!
Razıyım sevdiğim yaşarken Ölmeye.

Dilek Kadioğlu

Şehitler Ölmez!

Kilitlenmişti gözleri,
Dil söyleyemese de
Birbirlerine haklarını helal ettirircesine
Sanki gidip dönmeyecek ya da gelip görmeyecekmişçesine

Ağlama diyordu adam; ağlama
Sen asker karısının başın dik olmalı.

Eğer bir gün gelirsem al bayrağa sarılı tabutumla
Ağlama
Ve unutma Sen şehit karısısın

Kızımız `a da iyi bak ve babasını anlat ona
Yaptıklarımızı ve yapmak istediklerimizi
Okul çağına gelince üzülmesin babam yok diye
Ağlamasın ...
Unutmasın; hep yanında olacak babası,
Hep saracak kollarım,
Söyle kızımıza baban ölmedi de
Şehitler ölmez de

Kilitlenmişti gözleri bir vedanın eşiğine,
Dil söyleyemese, söyleyemese de.....

Can yanıyordu,
Bakamıyordum belki onu götüren yollara,
Belki gidecek, dönmeyecekti bir daha
Belki sarılı gelecekti bir tabutla.....
Giderken söylediklerini hatırlayıp ağlamayacaktım belki
Saklayacaktım gözyaşımı hatıraların arkasına.....

Ağlama diyordu; ağlama,
Sen asker eşisin! Sen Türk kadınısın
Ağlama.....

Dilek Kadioğlu

-Tut ki! -

Ay üşüyor, hüzmeleri sarmıyor güneşin;
Kesrik bakışlarında yaralı yıldızlar alemi..
Yalnızlığın izleri ay üzerinde;
Kendince yanmakta, kendince kavrulmakta!
Hangi zaman baharı hangi zaman yazı var
Yanmakta yüreği ayın üşüme kadar..

Yanmakta benlik olgusunda
İçimdeki terkedilmeyen ben..
Üşüdüğüm kadar da yanmaktayım
İçli yaraların en kanamalisında..
Sızılıyor adım adım yüreği darbeler,
Kayboluyorum kendimde, kendi halimde..
Aşk yanıyor, özlem üşüyor
Bana ikisinden bir sen düşüyor..
Düşümdeki düşmelerimin
Tutkusundayım her bahar..
Tut ki! Tutulmalıyım sana,
Tut ki! Tutunmalıyım sana,
Tut ki; Tutsak olmalıyım sana..
Tutulabilmenin tutkusunu yaşat bana;
Yaşat ki yüreğine tutunabileyim..

Dilek Kadioğlu

-Uğruna-

Güllere rengini veren gözyaşlarımdır.
Ağlamayı bilen gül yetiştirir.
Sevdaya yangını veren yüreğimdir.
Yangını bilen sevdalanır.
Ölüm yar uğruna, canı pazara serendir.
Yarini seven pazara tezgah açandır.
Ben, gözyaşlarımdan güller yetiştirdim,
Yangın yerine pazarlar kurdum.
Canımda güller renklenirken,
Yangınlarda gözyaşlarımı tezgah altı yapmadım.
Eğer seviyorsan!
Sende güller pazarında,
Gözyaşlarını yak uğruma...

Dilek Kadioğlu

Umudumsun

Gece dūşümde, Gündüz hayalimde
Heran her dakika ismin dilimde
Seninle dolu her yanım.
Baktığım her yerde gözlerin
Duyduğum her ses sen
Yüreğime hasretinin yağmurları yağıyor
Hani o çok sevdiğin yağmurlar varya
Onlar her gece gözlerimden kayıyor
Sonunun olmadığını bilerek beklemek
İşte sevdiğim yüreğimi en çok o acıtıyor
Seninle dalıyorum rüyalara
Hani belki hep belki diye
Yarınlara açıyorum gözlerimi
Yaşam umutsa unutma ki
Umudum sensin. Sevdiğim..

Dilek Kadioğlu

-Uykularım Firarda-

Yine yorgun bir gece,
Uyku gözlerimden hasretine firar etti.
Güneşin doğuşunu gözlerinde izlemek için.
Ne zaman doğacaktı güneş
Ve ne zaman ufuktaki yerini alacaktın.
Uykularım firardaydı da,
Özlemler çoktan voltalarda,
Mahpusluğun seranatındaydı.
Yoktun! Sevgili,
Vuslat prangaları,
Zaten yar diye koynuna almıştı.
Bana hasretin,
Bana gelmezliğin, kalmıştı.
Sensiz geçen bir gece
Ve sana yazılan bir şiir daha.
Kalemim yüreğim,
Kağıdım sen..
Yüreğim seni söylüyor,
Ben hep sana yazıyorum...

17/08/2006
.....05.28

Dilek Kadioğlu

-Yabancılaşmış Kadın-

Bir Pazar sabahıydı..
Umutlarımı cebime doldurup,
Yuvasını yapan kuşlara
Serpıştirmek için inmişim
Beyazıt Meydanına..
Cebimde umutlarım,
Bir ben yıkık, bir ben köhne kendimce..

Niyetçi amcanın yanı başında;
Kremsi bir pardesü içinde
Yabancılaşmış toplumum
Ve bu yabancılaşmaya hazır
Fransız giyimi içinde
Bir kadın!
Doğunun izlerini taşıyan eşarbyıla..
Fransız giyimi pardesü,
Diz altında hemen hemen..
Bakışları buruk biraz..
Fuzuli edasındaki Leyla gibi..
Dante ile anlatılmamış yaş zamanları;
Biraz otuzumsu..

Bir an kafamı eğip önüme
Kendi dramımı yaşamak istiyorum!
Öyle sanıyorum, kendimi aldatır gibi..
Halbuki benim derdim herkesten fazlaydı
Kendime göre..

Utangaç elleriyle dilek kutusundan
Bir kağıt parçası çekti..
İşte o an yüreğime bin derdin onulmazlığını
Ekti..
Anlaşılan o ki; aşkından yaralı,
Allak bullak kafası, allı pullu elbise üstünde..
Belli ki o da yabancılaşmış!
Kıyafetiyle ve düşüncesiyle..
Evet! Evet.. Yabancılaşmış kadın!

Senin kadar, benim kadar yabancı!
Selamı sabahı taş üstünde bırakacak
Eyvahi dost tanıyacak kadar..
Ne meydanın uğultusu kesti
Ne de bir tekne sireni
Umutumu kesecek kadar;
O kadını görünce!
Yabancılaşamadım kendime..
Yabancılaşmış bir toplumdan
Yabancı bir ben kalmasın diye..
Direnmekteyim!

Aşkıma yabancı kalamam!
Umutlarımla barışmalıyım,

Gölge misali
Bir bedene yanaşmalıyım..
Yabancı kalmadan kendime,
Ben aşkta var olmalıyım!
Yalan elbisesinin altına
Bir türlü umarsızlık elbisesi giymedim..
Eşarbımda sevenimin desenleri,
Gülüşlerimle yardan bir kıyafet..
Yabancılaşmadım sevenime,
Sevenin sevdiği kadar sevebilmekteyim..
Sevmek uğruna direnmekteyim..

Dilek Kadioğlu

-Yaprak-

Dalından kopmuş yaprak misali
Bir oraya bir buraya savruluyorum.
Hasretinle!
Kim bilir nerelerde solacağım?
Kim bilir kimlerin ayağının altında ezileceğim?
Bilmezler ki, o yaprağın, yüreğim olduğunu.
Bilmezler ki...
Sevdiğim uğruna dalımdan koptuğumu,
Eller bilmez, eller görmez.
Yüreğimin sahibi görmemişken.

29/06/2005

Dilek Kadioğlu

-Yarım Gibiyim-

Yaşamak öyle zor geliyor ki;
Nefes almalar düğümleniyor boğazda,
Kalp atışları ise
Menzilsiz vurmalarda...
Bedenim yorgun!
Gözlerimde bir yarım kalmışlık,
Gözlerimde düşmeye hazır damlalar;
Gidenler arasına katılmak çabasında
Damla taneleri..
Bir sebebi var, biliyorum!
Örümcek ağlarına nazire yapan
Nedenler, niçinler..
Yapışkanlığında ağların
Sebepsiz belki düşünceler..
Yüregim alabildiğine yorgun,
Düşlerim alabildiğine kırgın,
Umutlarım ise firari baş kaldırılarda..
Yaşadıklarımın, yaşayamadıklarımın
Pençesinde,
Azraile teslimiyette boğazım..
Ve ben nefes alamıyorum..
Yaşayamadıklarımın arkasından
Baka kalıyorum..
Yarım gibiyim bütünlerde,
Yaşamak hevesi kalmamış gibi
Hünerlerde;
Bitişin başlangıcı sandığım
Bu yerlerde,
Yaşayamadıklarımın arkasından
Baka kalıyorum..
Direncim mi kalmadı?
Yaşamak olgusunda faka basıyorum..
Yaşayabilmek sanırken
Yüregimde nicelerin kalemini kırıp
Gözlerimde asıyorum..
Yarım kalan ben gibi..

Dilek Kadioğlu

Yarım Kaldı

Yüreğimizde hep sakladığımız
Yarım kalan dizeler var
Ya bir sevgiliye yada bir aileye
Özlem duyduğumuz
Ama anlatamadığımız
Yarım kalan duygularımız
Kimselerle paylaşamadığımız
Yüreğimize attığımız.

Anlatsak anlayabilecekler mi
Yüreğimizde kopan fırtınaları

Bir anne dokunuşuyla dokunacaklar mı
Saçlarımıza
Bir sevgilinin sıcaklığını verebilecekler mi
Öpüşlerde

Bir şeyler var içimizde yarım kalan,
Biz biliyoruz kimseler bilmesede de
Kalan yarımaları..

Annenin şefkatli bakışlarına
Yarım kaldı gülüşlerimiz
Ya da bir sevgilinin
Sıcacık avucunda ısıtmaya yüreğimizi

Yarım kaldı gülüşlerimiz
Ve yarım kaldı ayazda titreyen bedenimiz.

Yarım kalan duygularımızla
Bütünleşmeyi öğrendik
Annenin sıcaklığını bir bebeğin gözlerinde aradık
Bir çocuk ki masumdu bakışları anne yüreği gibi

Sevgilinin hasretini satırlara aktardık
Özlediğimizi anlattık ve tek onu sevdiğimizi

Sadece haykırdık ve yazdık
Bazen isyan ettik kadere
Yaşamak istediklerimizi yaşayamadığımızı
Yarım kaldı duygular yüreğimizde..

Dilek Kadioğlu

-Yarın Daha da Yakın-

Ben seni yıldızsız gecelerde sevmedim,
Sabah yıldızlarında vardı senin,
Güneşe tutunup başkaldırıların yıldızıydın sen..
Kader örgüsünün ilmeği sökülmüş bir yakarıştın.
Düşündün mü neden tek bir yıldız parlıyor?
Hep seni yaşamakta, sana atmakta meleğinin kalbi;
Seninle var oluşun parlamasında yıldızın..
Yıldızına sahip çık! Tutun güneşe tutunduğun gibi,
Ömrüne bakan binlerce yıldızdan birini
Omuzunun sağ tarafında sim yap..
Bir ay parçası istersen bir gün
Yüreğimin ışık veren yönünden bak dünyaya..
Yıldızınla iç içe bir gönül yansıması,
Belki bir gülüşünün binlerce muamması,
Belki de bakışlarında deli gönlün davası;
Olmayan olmayacak bir aşkın dehası..
Ya da; ya da güneşe tutunmanın bedavası..!
Seninle bir ömre kürek kıracak sandalcı,
Uçsuz bucaksız hayallerin denizinde
Gülüşlerini arayan bir yabancı..
Ellerini ver bana!
Aç yüreğini pervasızca!
Hesapsız kitapsız olsun sevilerin;
Dünü sorgulama zahmetine girme sakın!
Çünkü yarın daha da yakın!
Ellerini ver bana!
Gönülden haykırışların aksi sedası olsun,
Umuduma sabah selamı ver usanmadan,
Gel ömrüme dününden utanmadan;
Gel afacan yürekli gel!
Aşka dönmekte günün batımları,
Yarın daha da yakın!

Dilek Kadioğlu

-Yaşadım Seni Sen Varmışsın Gibi-

Biliyor musun?
İki kişilik yaşadım bugün;
Her şeyimi sen yanımdaymışsın gibi
Yaşadım.
Hayalimde seninle ne yapmak istediysem bugün
Bir bir sıraya koydum.

Gecedен yorgun kalktım,
Düşlerimin bekçisiydin,
Mahmurluğumdan sıyrılmaktaydı
Gözlerimdeki dem, masamdaki dem.
Kahvaltımı iki kişilik hazırladım,
Senin içinde bir tabak koydum masaya;
Çayı senin sevdiğin gibi yaptım,
Tavşan kanı! ince belli bardakta tam üç şekerli.
Gözlerine baktığım yerdeki
Kızarıklığımdı yüzüm,
Ekmekleri de aynı renge çektim.
Yumurtalar sevdiğin kıvamda,
Bir bakış kadar beklettim ocakta;
Afiyet olsun adamım.

Tatil edasındaydı ruhum,
Çıkıp hava almak, havanda nefeslenmek
İçime çekmek buram buram tütsüm gibi.
Hazırlanmalıydım, beklememeli hayalim,
Her anı doldurmalıyım seninle kendime.

Senin sevdiğin rengi giydim,
Mavi giydim!
Siyahları çıkarttım hayatımdan,
Sen siyahı sevmezdin,
Zıt olanı sevmezdin yüreğindeki
Aydınlıktan.

Bilirsin;
Üsküdar'a gitmek isterdim,
Hep seninle sahilde dolaşıp,
Sana aşkımı haykırmak için
Kimselere söz vermediğim
Ve sensiz gidemediğim
Kız kulesine...
Denizin tam ortasından,
Haykırmak isterdim sevdami sana,
Bilirsin!
Avazım yırtarcasına martıların çığlığını
Haykırdım! Haykırdım, sevdiğim adam!
Seni seviyorum dedim kaç kere.

Sahilde yürüdük seninle,
Kordon boyunca elin elimdeydi,
Sensizken buz tutmuş

Bedenimin ısındığını hissettim birden.

Dedim ya seninle ne yaşamak istediysem
Bugün, onları yaşadım.

Sinemaya gitmek isterdim seninle,
Sen filmi izlerken ben de seni izlemekteyim,
Sana mısırları ellerimle yedirmekteyim,
Sevdam tek kişilikti, biletim iki!
Sen filmi izledin, ben de hayranlıkla seni.

Dedim ya seninle ne yaşamak
İstediysem bugün onları yaşadım

Sen filmin komikliğini anlatırken
Ben şaşkınlıkla sana bakıyordum
Gülmek bir insana bu kadar mı yakışır diye

Üsküdar'a her gittiğimde
Hoşuma giden bir yer vardı bilirsin!
Deniz tam ayağımın altında.
Hep hayal etmişim bir gün seninle gelirim diye,
İşte sevdiğim bugün geldim seninle.
İki kişilik yer ayırttım bugün
Tam denizin karşısında sen ve ben
Sevdiğin yemekleri söyledim garsona
Ve tatlı olarak ta kazandibi.
Bir martı ve deniz gibi.

Yaşadım bugün
Doya doya yaşadım.
Sen varmışsın gibi yanımda yaşadım bugün,
Dedim ya! seninle ne yaşamak istediysem
Bugün onları yaşadım,
Bugün ben yaşadığımı anladım.
Hayal de olsa seninle yaşadım,
Hayallerin ölçüsü yok!
Hem onlar ağır gelmez ki düşünürken,
Bir yanım kırıktı sadece.
Onulmazdı sanki yaralarım,
O kadar hafif olan hayallerin
Gözlerde taşınması zordu adamım!
Bir kirpiğin ucundaydı hayalim,
Ama sen! Ama sen!
Yüreğimin el değmemiş tomurcuğunda
Salıncaklar kurmuşsun.
Bense hayaller!
Bense hayaller kurmuştum!
Bu gün seni yaşadım,
Yarın yaşayacağım iki kişilik gün gibi.

Dilek Kadioğlu

Yıldızlar Şahit

Sevdamdan oldum şair
Kalemler hep seni yazar
Yüreğimde ki en büyük acı sensizlik
Sevdiğim gelde dinsin bu hasretlik
Bilirim sen beni duymazsın
Sensiz her gece sabahladığımı anlamazsın
Yollarına düştüm sevdiğim
Bastığın her toprağa can verdiğim
Yollara hep boş bakarım
Kimse anlamaz ki ben hep seni ararım
Gözümde akan her damlada adın gizli
Yüreğime vuran her sancı hasretinin izi
Kimse bilemez ki içimde ki seni
Ey yoluna baş koyduğum sevdiğim
Aşkından biçare olduğum
Görmez mi gözlerin beni
Hissetmez mi yüreğin ne acı çektiğimi
Yüreğine acı saplanmaz mı
Sensizlikten ne halde olduğumu
Gökyüzünde ki yıldızlar anlatmaz mı?

Dilek Kadioğlu

Yıldızları Unutma.

Her gidişte bir isyan düşer dilime
Söyleyemediklerime yanar içim
Söyleseydim kalır mıydı derim?
Kalmak isteseydin!
Bilirim sözlerime gerek yoktu benim
Her gittiğim yerd,e seni de görürüm yanımda.
Gölge olursun peşim sıra,
Nefes olursun yaşadığım ana,
Can olursun canıma..

Mutluluğu sende anladım,
Beni seversin sandım.
Ben hayatımda ilk kez,
Sana yalvardım!

Sevdim seni!
Ekmeğ,i suyu sever gibi
Baktım gözlerine, göz bebeklerinin içine
Belki kendimi görürüm diye..

Olmadı! olamadı..
İsteseydin olurdu,
Sen, olmazı tercih ettin.
Yolun bahtın açık olsun.
Benden fazla seven bulursan! Sana helal olsun..

Kapım açık her zaman sana
Gelmek istersen bir gün
Yıldızları topla avucunda
O yıldızları gülüş olarak getir bana
O yıldızlar ki sensizliğin arkasından
Gözlerimden kayıp gökyüzüne serildiler.

'Bir gün gelirsene bana, yıldızlarımı unutma'

Dilek Kadioğlu

Yoktun

Gece ayazlarında
Güneşsiz sabahlarımda
Titreyen ellerimde
Kanayan yüreğimde
Gözlerimde ki kan damlalarında
Bu yürek hep senleydi ama sen yoktun
Yüreğimin kapılarını açtım
Bekledim gelirsin diye
Gece sensizliğin ayazında titredim
Bekledim ısıtırsın diye
Ben hep bekleyen ama sen hep gelmeyen
Hafife alma bu yüreği
Birgün sende seversin benim gibi
O zaman anlarsın sevdiğim
Benim neler çektiğimi

Dilek Kadioğlu

Yollarım Sana Çıkıyor!

Başlangıcından çıkmalı hayatın belki de!
Gördüklerimle öğrendiklerim aynı mı?
Uzayan bir koşuşturmanın arkasında
Hangi işaretli zikzak çizmememizi sağlayan
Hayatın kaygan yollarında.
Gördüğüm eğretiydi,
Yaşadığım ayrı bir karışıklık,
Keşmenin keş haliydi hayat
Belki de!
Keşmekeş yorulmaların ortasında..
İnişte çıkışta vardı
Bize verdikleri karşısında,
Aynı hızla ilerlememizi sağlayan.

Okul yolunda durup beklememizi
İsteyen biz miydik?
Kurallar mıydı?
Neye uymalıydık?
Hani belki okuldan çıkan bizim evladımızdır
Diye, düşünlerin arasındaki dış gıcırdaması mıydı
Bizi orada bekleten..?
Bir yerden dönülmeli,
Yeni bir yol çizilmeli hatta!
U dönüşünün
Yasak olduğunu bildiğim bir yola girer miydim
Hayata geri dönüş yapmış oldum hafızamdan.?
Kendi hızımla yetişmekle çabalarım,
Ne kadar hızım vardı ki?
Sorgulayıp, intikal mesafesi kadar kendimi
Direksiyondan uzak tutabilir miydim?
Bu hayatın hız limiti elli kilometre mi?
Ya benim hızım?
Ayrı yolların yolculukları gibi hayat,
Ben başka sürücü, hayat daha başka..
Şehirler arası yolculuklarda değişen ne ki?
Tapografa bakıp aldanmasın gözler;
Oradaki hız benim değil,
Cihazın aldatması,
Her zamanki gibi ne görülürse o bilinir..

Ek şerit levhası yok hayatımın.
KontROLSÜZ demir yolu kavşağındayım
Bu araçla bende hurdalardayım,
Üst geçitten geçmeye meca ilim yok
KontROLSÜZ hemzemindeyim,
Nereden bulursam oradan geçeceğim..
Ramak kalacak belki yaşamla ölüm arasında..

Halbu ki;
Yüzde üç yüz promille sana koştum.
Kesilen cezamı bilemedim,
Ne bir kavşak dur dedi bana,

Ne de bir okul çıkışı..
Elimle beynim ayrı seferlere çıkmışken
Kendimi yuvarladım sana doğru,
Geri verilmemek üzere
Hayatım elimden alındı..

“Kırmızı Işık mıydı Geçtiğim Yolun
Dur Dedin Durdum”

Dilek Kadioğlu

-Yüreğim üşüyor-

Bu Gece Yağmur Vardı İstanbul'da,
Mısralarım İslandı Şiirlerde.
Bu Gece Yağmur Yağdı Yüreğime.
Üşüdüm!
Hadi Şairim, Şiirlerini Ört Üzerime...

Dilek Kadioğlu

Yüregini Sevdim

Bir hüzün var sesinde,
Şarkılardan mı dersin?
Nağmelerinin çıkmazlarında
Yine seni alıp götürdü mü uzaklara?
Boynunu büküp yurtsuz, biçare;
Dalıp kaldın mı duvarın bir kenarına?
Şu an arkana yaslanıp,
Şarkının sözlerine mi bıraktın
Yaralı yüregini..?
Bir film karesi gibi yaşadıkların mı
Geçiyor gözünden?
Yaşarken anlarını
Yaşlar mı süzülüyor
O doyasıya bakamadığım gözlerinden?
Hangi filmin kahramanı yaşıyor bedeninde?
Sesinden hissediyorum sadece
Yüreginin yangını..
Öyle bütünledim ki seni yüreğime
Öyle işledim ki içime,
Bakışının her halinden,
Dudaklarının arasındaki sözcüklerin
Her harfinden anlıyorum ne halde olduğunu..
Ben seni böyle bir duygu ile sevdim
Senin sadece yüregini sevdim sevdiğim.
Aç gözlerini!
Yüreğinde yer bulmaya geldim..

Dilek Kadioğlu

-Zindanları Vurdum-

Ben seni şairlerin mısralarından almadım,
Sözcüklerin şosesinde bulmadım..
Ben seni, amansız ıssız bir sokakta
Ve bir sokak lambasının altında sevdim;
Tek ışığı gibi ince bir yalnızlığın
Ben seni deli vurgunlarda tuzaklamadım,
Gönüllerin katili de olmadım,
Tutulduğum!
Bir mahkumun düştüğü,
En zifiri hücrede sevdim seni.
Tutsaklığın
En çılgın firarilerdenim ben,
Kaçışlarım sana doğru.
Suskunluğum tek silahım
Ve ben
Hasreti biriktirdim gözlerimde.
Ağladığım sokakların,
Yüreğime zindan vurduğum mekanların
Tam şakağından vurdum şimdi.
Zindanları öldürdüm acımasızca,
Şairlerin mısralarından almadığım
Sözlerim sende;
Ellerim yüreğimin tam üzerinde,
Yanağımda buz tutan
Bir damla göz yaşımıla
Sana sesleniyorum!
Uğruna zindanları vurduğum,
Hücrelerde bulduğum!
Seni Seviyorum

S
E
N
İ

SEVİYORUM!

15/01/2007
.....01.30

Dilek Kadioğlu